

C/2024/3102

8.5.2024

AUSFÜHRLICHE SITZUNGSBERICHTE VOM 30. NOVEMBER 2017

(C/2024/3102)

EUROPÄISCHES PARLAMENT

SITZUNGSPERIODE 2017-2018

Sitzungen vom 29. und 30. November 2017

BRÜSSEL

Inhalt	Seite
1. Eröffnung der Sitzung	4
2. Rang unbesicherter Schuldtitel in der Insolvenzrangfolge (Aussprache)	4
3. Wiederaufnahme der Sitzung	11
4. Umsetzung der Europäischen Strategie zugunsten von Menschen mit Behinderungen (Aussprache)	12
5. Begrüßung	17
6. Umsetzung der Europäischen Strategie zugunsten von Menschen mit Behinderungen (Fortsetzung der Aussprache)	17
7. Erklärung des Präsidenten	33
8. Abstimmungsstunde	34
8.1. Inanspruchnahme des Spielraums für unvorhergesehene Ausgaben 2017 (A8-0372/2017 - Jens Geier) (Abstimmung)	34
8.2. Entwurf des Berichtigungshaushaltsplans Nr. 6/2017: Senkung der Mittel für Zahlungen und der Mittel für Verpflichtungen infolge aktualisierter Vorausschätzungen der Ausgaben und einer Aktualisierung der Einnahmen (Eigenmittel und Geldbußen) (A8-0379/2017 - Jens Geier) (Abstimmung)	34
8.3. Inanspruchnahme des Solidaritätsfonds der Europäischen Union für Vorauszahlungen im Rahmen des Gesamthaushaltsplans der Union für das Haushaltsjahr 2018 (A8-0371/2017 - Inese Vaidere) (Abstimmung)	34
8.4. Inanspruchnahme des Flexibilitätsinstruments zur Finanzierung haushaltspolitischer Sofortmaßnahmen zur Bewältigung der anhaltenden Herausforderungen der Migration, des Flüchtlingszustroms und der Sicherheitsbedrohung (A8-0370/2017 - Siegfried Mureşan) (Abstimmung)	34

Inhalt	Seite
8.5. Inanspruchnahme des Europäischen Fonds für die Anpassung an die Globalisierung: Antrag EGF/2017/003 GR/Attica retail (A8-0367/2017 - Marie-Pierre Vieu) (Abstimmung)	34
8.6. Inanspruchnahme des Europäischen Fonds für die Anpassung an die Globalisierung: Antrag EGF/2017/005 FI/Retail (A8-0366/2017 - Răzvan Popa) (Abstimmung)	34
8.7. Haushaltsverfahren für 2018 (A8-0359/2017 - Siegfried Mureșan, Richard Ashworth) (Abstimmung)	34
8.8. Antrag auf Aufhebung der Immunität von Ana Gomes (A8-0363/2017 - Laura Ferrara) (Abstimmung)	35
8.9. Änderungen bei den Mitteln für den wirtschaftlichen, sozialen und territorialen Zusammenhalt und bei den Mitteln für die Ziele „Investitionen in Wachstum und Beschäftigung“ und „Europäische territoriale Zusammenarbeit“ (A8-0358/2017 - Iskra Mihaylova) (Abstimmung)	35
8.10. Abkommen EU/Ägypten über wissenschaftliche und technologische Zusammenarbeit: Beteiligung Ägyptens an der Partnerschaft für Forschung und Innovation im Mittelmeerraum (PRIMA) (A8-0353/2017 - Sofia Sakorafa) (Abstimmung)	36
8.11. Abkommen EU/Algerien über wissenschaftliche und technologische Zusammenarbeit: Beteiligung Algeriens an der Partnerschaft für Forschung und Innovation im Mittelmeerraum (PRIMA) (A8-0354/2017 - Sofia Sakorafa) (Abstimmung)	36
8.12. Abkommen EU/Jordanien über wissenschaftliche und technologische Zusammenarbeit: Beteiligung Jordaniens an der Partnerschaft für Forschung und Innovation im Mittelmeerraum (PRIMA) (A8-0355/2017 - Sofia Sakorafa) (Abstimmung)	36
8.13. Beitritt Chiles, Islands und der Bahamas zum Haager Übereinkommen von 1980 über die zivilrechtlichen Aspekte internationaler Kindesentführung (A8-0364/2017 - Angel Dzhabazki) (Abstimmung)	36
8.14. Beitritt Panamas, Uruguays, Kolumbiens und El Salvadors zum Haager Übereinkommen von 1980 über die zivilrechtlichen Aspekte internationaler Kindesentführung (A8-0362/2017 - Angel Dzhabazki) (Abstimmung)	36
8.15. Beitritt San Marinos zum Haager Übereinkommen von 1980 über die zivilrechtlichen Aspekte internationaler Kindesentführung (A8-0360/2017 - Angel Dzhabazki) (Abstimmung)	36
8.16. Beitritt Georgiens und Südafrikas zum Haager Übereinkommen von 1980 über die zivilrechtlichen Aspekte internationaler Kindesentführung (A8-0361/2017 - Angel Dzhabazki) (Abstimmung)	36
8.17. Übergangsregelungen zur Verringerung der Auswirkungen der Einführung des IFRS 9 (A8-0255/2017 - Peter Simon) (Abstimmung)	36
8.18. Instrument, das zu Stabilität und Frieden beiträgt (A8-0261/2017 - Arnaud Danjean) (Abstimmung)	36
8.19. Rang unbesicherter Schuldtitel in der Insolvenzrangfolge (A8-0302/2017 - Gunnar Hökmark) (Abstimmung)	36
8.20. Mehrwertsteuerliche Pflichten für die Erbringung von Dienstleistungen und für Fernverkäufe von Gegenständen (A8-0307/2017 - Cătălin Sorin Ivan) (Abstimmung)	36
8.21. Zusammenarbeit der Verwaltungsbehörden und Betrugsbekämpfung auf dem Gebiet der Mehrwertsteuer (A8-0306/2017 - Luděk Niedermayer) (Abstimmung)	37
8.22. Lage im Jemen (RC-B8-0649/2017, B8-0649/2017, B8-0650/2017, B8-0651/2017, B8-0652/2017, B8-0653/2017, B8-0654/2017, B8-0655/2017, B8-0656/2017) (Abstimmung)	37
8.23. Umsetzung der Europäischen Strategie zugunsten von Menschen mit Behinderungen (A8-0339/2017 - Helga Stevens) (Abstimmung)	37
9. Stimmerklärungen	37
9.1. Haushaltsverfahren für 2018 (A8-0359/2017 - Siegfried Mureșan, Richard Ashworth)	37

Inhalt	Seite
9.2. Instrument, das zu Stabilität und Frieden beiträgt (A8-0261/2017 - Arnaud Danjean)	39
9.3. Lage im Jemen (RC-B8-0649/2017, B8-0649/2017, B8-0650/2017, B8-0651/2017, B8-0652/2017, B8-0653/2017, B8-0654/2017, B8-0655/2017, B8-0656/2017)	41
9.4. Umsetzung der Europäischen Strategie zugunsten von Menschen mit Behinderungen (A8-0339/2017 - Helga Stevens)	42
10. Berichtigungen des Stimmverhaltens und beabsichtigtes Stimmverhalten: siehe Protokoll	44
11. Beschlüsse über bestimmte Dokumente: siehe Protokoll	44
12. Mittelübertragungen: siehe Protokoll	44
13. Vorlage von Dokumenten: siehe Protokoll	44
14. Übermittlung der in dieser Sitzung angenommenen Texte: siehe Protokoll	44
15. Zeitpunkt der nächsten Sitzungen: siehe Protokoll	44
16. Schluss der Sitzung	44
17. Unterbrechung der Sitzungsperiode	44

AUSFÜHRLICHE SITZUNGSBERICHTE VOM 30. NOVEMBER 2017

PŘEDSEDNICTVÍ: PAN PAVEL TELIČKA

místopředseda

1. Eröffnung der Sitzung

(The sitting opened at 9.00)

2. Rang unbesicherter Schuldtitel in der Insolvenzrangfolge (Aussprache)

President. – The next item is the report by Gunnar Hökmark, on behalf of the Committee on Economic and Monetary Affairs, on ranking of unsecured debt instruments in insolvency hierarchy (COM(2016)0853 – C8-0479/2016 – 2016/0363(COD)) (A8-0302/2017).

Gunnar Hökmark, rapporteur. – Mr President, thank you very much. And I would like to thank the shadows because this has been a very rapid process, a fast-track, in order to ensure that we can very quickly have legal certainty in place on what to do when a bank is in deep problems.

I think an important point of departure is the fact that in the European Union investments are far too low. Investments are at a pre-crisis level. I think it is important to understand and to see that this in itself means a systemic risk and a risk of financial instability. Because, if investments are too low, competitiveness lags behind and jobs are lost, but we are also lacking the growth we need in order to ensure stability in the economic system and the financial system. And that is why it is important to ensure that banks can be stable and at the same time have the strength and opportunity to finance investments.

In the European Union, banks are crucial for this. We have more banks that are crucial for investments than in other economies. Our capital markets are of that kind. That is why it is important that banks can make investments, create markets, can in all ways ensure that we have the investments and the growth that is needed.

This legislation, that we are to adopt today, is about ensuring that when a bank is in deep problems, there will be no discussion that governments or taxpayers shall finance the problems of others. And this is in itself an extremely important signal to markets. First of all, it is a way of ensuring that when you are in trouble, you know what to do. That is why we have this ranking. And that is why we have the Bank Resolution and Recovery Directive (BRRD), because that is how we tell the market that we are going to bail in or do something else with the banks, but not lean on governments.

But a second thing with the BRRD which is, for me, extremely important is telling the market – those who invest in a bank, those who own a bank – do not get into the belief that someone else will save you. This in itself is creating a market discipline that is crucial. My aim with the banking package we are now dealing with is to ensure that we introduce total loss-absorbing capacity (TLAC). This will mean even higher security and certainty on what to do when resolving a bank but no higher capital burdens beyond that. Because if we go down that route, it will mean less investment and less opportunities for growth. But the legal clarity we achieve with this hierarchy will safeguard depositors, safeguard taxpayers and will make it known among everyone in the market that you take the same risk when you invest in a bank as when you invest in another company. That is how simple it is.

I would once again like to thank colleagues for the very rapid process, because it is important that we have this cornerstone in the banking union in place. Now we have some other things to do in order to complete the banking union, the financial market and the banking legislation.

Jyrki Katainen, *Vice-President of the Commission*. – Mr President, I would like to thank the House very much for its efforts to solve this issue.

As Mr Hökmark already said, the basic idea in this legislation is to make the market economy more healthy, to show where the risks lie and also to create a more solid rule base for the problems which may arise, as happens every once in a while in the market economy. But this piece of legislation does not overshoot the regulation. It just clarifies who is responsible, and for what.

This will enable banks to build up buffers that can absorb losses when the bank fails, without jeopardising financial stability, and without burdening taxpayers. Banks will issue debt under the new statutory category available in all EU Member States. The debt will be ranked just below the most senior debt and other senior liabilities, for the purposes of resolution. It will remain part of the senior debt category, but as an unpreferred tier senior debt.

Clear, harmonised rules on the position of bondholders in the bank creditors' hierarchy in insolvency resolution will facilitate the bail-in being supplied, by providing greater legal certainty and reducing the risk of legal challenges. This measure will give banks clarity so that they can build up buffers to absorb losses and protect taxpayers. It is also a key, and most cost-effective, way to comply with the global standard on total loss absorbing capacity, which requires global systemically important banks to build up a minimum level of buffers to be used in resolution.

Our ambition is to allow banks and investors to take full advantage of the opportunities of our single market to issue and buy debt, through harmonised solutions.

Once again I would like to thank Parliament, especially Mr Roberto Gualtieri and, of course, Mr Hökmark, as rapporteur, and all the shadow rapporteurs for this file. This was one important piece of the entire banking package. We still have a lot of work to do to finalise the whole banking package and we have to keep working together in a fast and comprehensive way.

Pedro Silva Pereira, *em nome do Grupo S&D*. – Senhor Presidente, Senhor Comissário, Caros Colegas, não é todos os dias que se legisla depressa e bem na União Europeia. Por isso, não devemos deixar de assinalar este facto quando temos essa oportunidade.

A verdade é que esta proposta legislativa, que revê a hierarquia dos credores em caso de resolução, conseguiu esse quase milagre: não só foi adotada em procedimento acelerado como conseguiu reunir um amplo consenso, quer neste Parlamento, quer no diálogo que estabelecemos com o Conselho e com a Comissão.

Quero agradecer ao relator, o meu colega Gunnar Hökmark, mas também aos relatores-sombra dos outros grupos políticos, pelo excelente trabalho que tivemos a oportunidade de fazer em conjunto.

Esta proposta legislativa é importante e necessária. Pretende melhorar as regras do chamado *bail-in*, o resgate interno dos bancos em risco de falência, que foram criadas para proteger o dinheiro dos contribuintes. É necessário que essas regras sejam claras.

Alterámos a hierarquia de credores para criar uma nova categoria de dívida sénior não privilegiada, o que aumenta a capacidade dos bancos de absorverem perdas e de alcançarem a necessária recapitalização.

Devo dizer que o grupo socialista está particularmente satisfeito com o facto de a maturidade contratual da nova classe de dívida sénior não privilegiada ter sido fixada em pelo menos um ano, com o facto de ter ficado estabelecido o *grandfathering*, ou seja, os novos critérios de elegibilidade podem aplicar-se aos instrumentos de dívida anteriormente emitidos. Ficou também claro que a dívida emitida pelos bancos no quadro da legislação nacional anterior, mas que cumpra os requisitos agora fixados, poderá ocupar na hierarquia de credores a mesma posição da nova categoria de dívida agora criada. Finalmente, e muito importante, ficou clarificado que nada nesta diretiva afeta a possibilidade de os Estados-Membros darem uma proteção acrescida aos depósitos.

Penso, portanto, que temos aqui uma boa solução e esperamos que ela possa ser continuada na revisão da Diretiva DRRB.

Brian Hayes, on behalf of the PPE Group. – Mr President, I would like to firstly congratulate Gunnar Hökmark for this negotiation, which was brought about in the informal trilogue process but also as part of the banking package. I think it is important that the agreement that has been obtained across the House sends a strong message in terms of how we are going to deal with it, were a crisis to emerge again. It is absolutely clear, when one looks back on the financial crisis 2008-2009-2010 that we did not have the architecture, we did not have the rules, we did not have the instruments as a European Union to respond to that particular crisis.

Coming from a country that went through an appalling banking crisis, where the Irish taxpayers had to bail out the Irish banking system to such a huge level, for us it is crucially important that we moved to a bail-in process. What I very much welcome about this particular instrument is that there is now clarity on the question on non-preferred debt but also on the categorisation of that debt and how that is to work. Had we had that clarity at the time, as part of a bail-in regime, we would not have found the difficulties that were there for our economy – but other economies as well – going through that crisis.

I think it is crucially important that this instrument is now in place, that there is agreement from the Commission, the Council and Parliament on this matter. It is part of the banking package which now seeks to intensify further banking union, which has to be at the heart of all that we are trying to achieve as a modern economic bloc within the world and having these rules with such clarity allows us to do that.

So my congratulations to my colleague, and to other colleagues who worked with Mr Hökmark and indeed the Commission on this very important matter.

Stanisław Ożóg, w imieniu grupy ECR. – Panie Przewodniczący! Delegacja polska w grupie ECR popiera przedłożoną propozycję zmiany art. 108 dyrektywy o naprawie oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. Dotychczasowe przepisy nie regulują bowiem kwestii podporządkowania niezabezpieczonego długu uprzywilejowanego względem roszczeń wynikających z innych form niezabezpieczonego długu. Takie uregulowanie jest natomiast konieczne, jeśli chcemy, by banki globalne w roku 2019 wdrożyły standard całkowitej zdolności do pokrywania strat. Nowa regulacja ułatwi tym samym stosowanie unijnych przepisów o umarzaniu lub konwersji długu szczególnie w sytuacjach transgranicznych, a na jednolitym rynku unijnym da międzynarodowym inwestorom i bankom globalnym rzecz najbardziej przez nich pożądaną, czyli pewność prawa.

Jednocześnie chcę zwrócić uwagę na konieczność monitorowania implementowanych przepisów, czy aby nie przynoszą nadmiernych obciążeń dla instytucji finansowych.

Miguel Viegas, em nome do Grupo GUE/NGL. – Senhor Presidente, a presente diretiva harmoniza a posição dos créditos não garantidos no quadro de um processo normal de insolvência. Esta questão tornou-se necessária no quadro da União Bancária e do Sistema Único de Resolução que prevê que todas as instituições financeiras, ditas sistémicas, possam apresentar um nível suficiente de capacidade total de absorção de perdas.

Esta proposta tem o mérito de ser coerente com os princípios e objetivos da União Bancária de substituir a lógica do *bail-out* pela lógica alternativa do *bail-in*, ou seja, para assegurar uma resolução sem recursos a fundos públicos é necessário salvaguardar que cada instituição possa apresentar no seu balanço um conjunto de ativos de elevada qualidade que garantam a cobertura dos prejuízos e mantenham o banco a funcionar, pelo menos nas suas funções básicas vitais.

O problema é que a criação e o funcionamento da União Bancária não só não evitaram o recurso a mais fundos públicos como têm promovido a concentração do setor, aumentando o peso das instituições chamadas de demasiado grandes para falir. Não é por acaso que está na agenda a discussão de um mecanismo de *backstop* para dar solidez a todo o sistema. Ou seja, tudo ao contrário dos objetivos proclamados.

Pela nossa parte, continuamos a acreditar que só um controlo público do sistema financeiro poderá colocar a banca ao serviço da economia e não o contrário.

Ernest Urtasun, *en nombre del Grupo Verts/ALE*. – Señor presidente, para mi grupo parlamentario el desarrollo, aplicación y mejora de la Directiva DRRB es imprescindible. Debemos reforzar ese marco para evitar, como ha dicho el ponente, que el dinero de los contribuyentes vuelva a ser usado para rescatar masivamente a la banca. No quiero recordar los datos, por ejemplo, que en mi país el Banco de España ha dado recientemente: que el rescate bancario español le costó al Tesoro español 60 000 millones de euros, que es prácticamente el 6 % del PIB.

Nosotros estamos preocupados, sin embargo, porque este marco en estos momentos tiene dificultades de aplicación, y no solo por lo que ha pasado recientemente con los bancos venecianos, que, al final, como no se quiso ir a la resolución y se fue a la liquidación mediante ley nacional, le han acabado costando al contribuyente italiano 5 000 millones de euros.

O también está el caso del Banco Popular. Como vimos, en estos momentos los agujeros de la aplicación de la DRRB son muy grandes: la señora Koenig nos reconoció, por ejemplo, que en el caso del Banco Popular, cuando ella pidió la lista de fondos y activos disponibles para operar el *bail-in*, pues esa lista no estaba, no existía, no estaba disponible. Y eso es un problema.

Por lo tanto, hay que avanzar en reforzar la DRRB, en que este Parlamento esté unido en la defensa de su respeto y, evidentemente, lo que decidimos con el paquete de hoy es un paso adelante, porque va a permitir a los bancos mejorar su capacidad de absorción de pérdidas sin recurrir al dinero público.

La única cosa que tengo que lamentar es que nos hubiera gustado que el nuevo producto *senior non-preferred* que creamos hubiera sido catalogado como producto complejo con arreglo a los criterios de MiFID para proteger a los pequeños inversores. Es una cosa sobre la cual volveremos próximamente porque tenemos el segundo paquete de la BRRD y esa enmienda la vamos a volver a presentar. Pero, a pesar de ello, quiero agradecerle al ponente el trabajo y mi Grupo va a dar su visto bueno a este paquete legislativo.

David Coburn, *on behalf of the EFDD Group*. – Mr President, the aim of this directive is to ensure that the global, systematically important banks have the loss-absorbing and recapitalisation capacity necessary to help ensure that the critical functions can be continued without public finances or financial stability being put at risk, and it is a very good idea. Simply speaking, this report is advocating bail-ins as opposed to bailouts.

As a libertarian, I am in favour of a bailing-in system. Ordinary taxpayers should not bear the burden of a financial crisis caused by banks which are too big to fail and too politically connected to fail. This is still the case in many European countries. In Italy, for example, some of the smaller banks were saved only a few months ago by using taxpayers' money. It seems that not many lessons from the banking crisis were learned. As a Euro-sceptic, I do not believe in supranational policymaking in general, although Brexit will enable Britain to make our own laws to help keep the financial system in the United Kingdom stable. Nevertheless, I hope EU countries ...

(The President cut off the speaker)

President. – Mr Coburn, thank you. May I say that the cough does you good because your voice was even louder than usual.

Marco Zanni, *a nome del gruppo ENF*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, con questo provvedimento, ancora una volta, a mio avviso, si è persa un'occasione per correggere, quanto meno in maniera importante, alcune distorsioni della regolamentazione precedente, quindi della BRRD e del *bail-in*, e per correggere soprattutto, secondo me, uno dei più grandi errori della BRRD e del *bail-in*, cioè la sua retroattività.

Avrei preferito che il nuovo strumento, che si chiama in questo caso *senior non-preferred bond*, fosse uno strumento di nuova emissione per tutte le banche, di modo da creare un buffer di capitale per assorbire le perdite, abbastanza grande da, di fatto, escludere dal *bail-in*, in maniera importante, tutta la mole di debito senior emesso prima dell'entrata in vigore della BRRD e che purtroppo è finito in mano a risparmiatori che in alcuni casi hanno dovuto subire ingenti perdite.

È stato deciso di seguire un altro approccio che, secondo me, porterà a risultati negativi nel futuro. Chiamare senior un prodotto che senior di fatto non è rischia di creare delle distorsioni nella vendita di questi prodotti ai risparmiatori o nell'impacchettamento di questi prodotti in strumenti finanziari che finiscono nelle mani di persone che non riescono adeguatamente a considerare il rischio. Quello che viene fatto con la normativa del *bail-in* e della BRRD, purtroppo, non va a proteggere i risparmiatori e non va a proteggere neanche i contribuenti.

Paul Tang (S&D). – Mr President, this is an important piece of the puzzle. We are trying to establish, or what we are trying to work on, is the principle that if you take risk, you cannot shift the cost somewhere else. Bankers take risk; they cannot just catch a return but they need also to carry the cost. That does indeed mean that we aim for a *bail-in* and not for a bailout, most certainly not by taxpayers. That is a principle, that is clear, but that requires work and I am very pleased to see this proposal and the good work. I would like to thank Mr Gunnar Hökmark and the shadow rapporteurs for their work because what we need is a very clear debt hierarchy. This requires amending the legislation.

I am pleased to see that we have taken a step forward; further steps need to be taken forward. This is also important because we need protection for investors. There should be no misunderstanding about which is senior, which is non-senior, and we have seen this in several countries. We need to take further steps, no doubt, because I am still convinced that we should not bet on one horse, not just on the *bail-in*, but also look at own capital, at the leverage ratio of our countries, including the Netherlands where the leverage ratio is still very low, and you could say a pre-crisis ratio. So, once again, this is a step forward and we need to take further steps.

Pirkko Ruohonen-Lerner (ECR). – Arvoisa puhemies, käsittelyssä oleva mietintö on välttämätön osa prosessia, jolla pyritään finanssimarkkinoiden normalisointiin kriisin jälkeen. Järjestelmättömät luotot ja järjestelmän kannalta merkitävät pankit uhkaavat edelleen rahoitusmarkkinoiden vakautta ja elpymisen kestävyyttä.

Kolmikantaneuvotteluissa sovittu teksti on osa pankkiunionin rakentamisen osana laadittua pankkipakettia. En kannata uusia yhteisvastuuta lisääviä lainoja, eikä jäsenvaltioiden luoma uusi velkatyyppi sitä tee. Uusi velkatyyppi on tarpeen, jotta voidaan täyttää maailmanlaajuisesti sovitut velkahierarkiavaatimukset kattamaan tappiot selvitystilanteissa ennen muita suurimpien pankkien kokonaistappion kattamiskyvyn ulkopuolelle jätettyjä velkasitoumuksia, kuten johdannaisia, vakuudellisia talletuksia tai verovelkoja. Mietintö on pieni, mutta tärkeä askel kohti veronmaksajien taakan helpottamista tulevissa pankkikriiseissä.

Bernard Monot (ENF). – Monsieur le Président, l'Union bancaire vise à couper la possibilité de soutien réciproque entre les banques commerciales et l'État membre d'où elles sont originaires. Cet approfondissement fédéraliste vient après la rupture du lien politique et économique entre les nations européennes et leurs banques centrales, qui remonte au traité de Maastricht, et interdit toute possibilité de soutien direct d'un État par sa banque centrale.

Il s'agit bien là, dans les deux cas, de supprimer tout recours financier et soutien économique qu'un État pourrait recevoir, afin d'accroître la pression des marchés financiers. La discipline de marché doit, dans l'esprit allemand, obliger les États à adopter des politiques budgétaires d'austérité. Réciproquement, depuis la BRRD, il est définitivement interdit aux États de soutenir leurs banques en cas de difficultés financières.

Nous estimons qu'il est crucial de revenir en arrière. L'Union européenne ne parviendra jamais à mettre en place une union bancaire en mesure de fonctionner. Il est donc dans l'intérêt des citoyens et des États de défaire l'union bancaire le plus rapidement possible. Réarranger l'ordre juridique interne des États afin d'harmoniser la hiérarchie des créanciers bancaires ne va donc pas dans la bonne direction. Voter contre ce texte est pour nous un vote de cohérence pour la défense des épargnants contre le *bail-in*.

Neena Gill (S&D). – Mr President, the directive we will vote upon later today is critical. It will ensure that taxpayers will not be hit by the possible insolvency and the resolution of a bank. When a bank is failing or insolvent, the new rules will create a creditor hierarchy, a new category of unsecured debt, as well as a harmonised approach towards bondholders. Many people in the EU, and in particular in the UK, have been victims of mis-selling of financial products, which, in the end, appeared to be bail-inable. These new rules will make sure that clients and investors will be better protected by clear mention of the risks and the inclusions in the prospectus.

I am concerned by some supervisors trying to overstretch their powers, as we have seen with the Single Supervisory Mechanism (SSM) in the last couple of weeks, and sometimes with the European Securities and Markets Authority (ESMA). Therefore, it is key that we, as a legislator, make level 1 legislation as clear as possible, and I believe this legislation meets this criterion. Therefore, I would like to congratulate the rapporteur and the negotiating team. I hope this directive is a first step towards an ambitious EU banking reform, ensuring that the banks become more resilient, less risky and supportive of the sustainable economy.

Νότης Μαριιάς (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, η πρόσφατη χρηματοπιστωτική κρίση αντιμετωπίστηκε με το γνωστό σύστημα· οι ίδιοι οι φορολογούμενοι διέσωσαν τις τράπεζες και στην Ελλάδα και στην Ισπανία και στην Ιταλία και σε άλλες χώρες. Αφού, λοιπόν, οι φορολογούμενοι διέσωσαν τις τράπεζες, τώρα οι τράπεζες επιτίθενται κατά των φορολογουμένων, οι οποίοι βεβαίως βρίσκονται σε δύσκολη οικονομική κατάσταση, υπάρχει πληθώρα κόκκινων δανείων και πλέον οι άνθρωποι αυτοί χάνουν τα σπίτια τους. Αυτό είναι το μεγάλο πολιτικό σκάνδαλο που έχουμε δει τα τελευταία δέκα χρόνια.

Στην Ελλάδα, μάλιστα, έχουν δοθεί επιπλέον προνόμια στις τράπεζες. Όταν λαμβάνουν μέρος σε πτωχευτική διαδικασία, οι απαιτήσεις των τραπεζών προηγούνται πλέον σε σχέση με τις απαιτήσεις των εργαζομένων, τις απαιτήσεις των ασφαλιστικών ταμείων και του δημοσίου. Επιπλέον, κύριε Katainen, να σας πω το εξής: τώρα πλέον οι τράπεζες στην Ελλάδα θα χορηγούν δάνειο και θα καλύπτουν το 75% των ακινήτων που βγαίνουν σε πλειστηριασμό. Δηλαδή, τα «κοράκια» θα παίρνουν πλέον 75% δάνειο για να αγοράσουν τα σπίτια των φτωχοποιημένων Ελλήνων και θα έχουμε μια νέα γενιά κόκκινων δανείων.

Pervenche Berès (S&D). – Monsieur le Président, lorsque ce Parlement a adopté la directive sur le redressement des banques et la résolution en cas de faillite, notre préoccupation était d'éviter la contagion et l'accès à l'argent des contribuables, en permettant un renflouement interne. En même temps, pour que cela soit viable, les conditions de marché ont été aggravées ou, d'une certaine manière, renforcées avec la montée en puissance à la fois de la législation européenne et des normes internationales, avec la perspective d'entrée en vigueur du TLAC.

Dès lors, il nous fallait organiser la montée en puissance d'un marché permettant aux acteurs d'être prêts afin d'avoir la qualité de dette leur permettant de répondre à ces obligations. De fait, plusieurs États membres avaient lancé leur propre réforme en anticipant la réponse européenne, et le secteur bancaire, depuis l'accord au Conseil de stabilité financière (CSF), fin 2015, était concerné par l'exigence du TLAC. Les marchés, eux-mêmes – comme en témoignent les volumes importants de dettes éligibles au TLAC émis avec succès par les banques –, ont réagi et anticipé les effets de cette réforme.

L'idée est de permettre aux banques de constituer des coussins de dettes subordonnées améliorant leur résolvabilité, sans contraindre de façon indue leur coût de financement. C'est la raison pour laquelle nous pouvons, je crois, nous réjouir que ce Parlement ait contribué à mettre en œuvre ce nouveau type de dette de manière accélérée afin que les acteurs puissent se préparer.

Bien sûr, des questions ont été soulevées en essayant d'utiliser ce véhicule accéléré que nous devons traiter lorsque nous aborderons la révision de fond de la directive BRRD mais, à ce stade, je crois que l'essentiel est de permettre aux acteurs du marché et au marché lui-même d'anticiper l'entrée en vigueur des nouvelles normes internationales.

Jean-Paul Denanot (S&D). – Monsieur le Président, effectivement, nous avons vécu des crises bancaires à répétition, auxquelles ont d'ailleurs remédié les contribuables, et il est grand temps, me semble-t-il, que l'Europe légifère pour d'abord protéger les consommateurs et leurs dépôts, ensuite pour permettre aux banques de garantir leur stabilité interne, mais il me paraît encore plus important, par ailleurs, de permettre aux banques de prêter au monde économique afin de relancer l'emploi en Europe.

Ce texte législatif a le mérite d'être équilibré pour répondre à ces trois objectifs. Par la mise en œuvre d'une hiérarchie des créanciers, nous allons stabiliser le réseau bancaire, mais il ne faut pas oublier que nous avons besoin en Europe d'une banque centrale régulatrice ainsi que d'un contrôle parlementaire de tous les mouvements bancaires.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D). – Mr President, I welcome the proposed amendments to Directive 2014/59/EU under opinion as this represents a very much needed effort to implement the total loss-absorbing capacity (TLAC) standard, which was adopted by the G20. I believe that in order to avoid legal uncertainty the TLAC standard requires that liabilities may be eligible for TLAC only if they are subordinated to other liabilities.

As such, I support the proposal for Member States to ensure that ordinary senior debt instruments and other unsecured ordinary senior liabilities have a higher priority ranking in their national insolvency laws than the new non-preferred senior class of debt.

Finally, it is of utmost importance for the Commission to assess whether it is necessary to make further amendments with regard to the ranking of deposits in insolvency, at the latest three years after the date of entry into force of the Directive.

(End of catch-the-eye procedure)

Jyrki Katainen, Vice-President of the Commission. – Mr President, thank you very much for this discussion. It showed that it was very consensual. We all more or less all support the principles and the text of the legislation.

There are three main points: firstly, it will create legal clarity for bank debt holders; secondly, it will strengthen the internal market and banking sector; and thirdly, it protects taxpayers. Sometimes when discussing these kinds of issues, people feel that it does not make sense that banks take too much risk, and that is why banks are bad and they want to fail. This is not the case. Banks usually do not want to fail on purpose, but we have to understand that banking is just like any business. It may fail, for various reasons, and that is why we have to have an orderly manner to solve these banking problems.

The taxpayers' role is also very critical here. Taxpayers have sold banks, i.e. investors in the banks, shareholders of the banks, who are usually normal European citizens. There are also sometimes other businesses which have invested in the banks so we have to make sure that the European market economy is functioning well and it has a solid rule base, and even if we are talking about the banking sector, it does not mean that taxpayers should have a greater responsibility to savers, owners, investors or creditors of the banks as they have responsibility in other sectors of business. So this piece of legislation creates much-needed clarity and once again I want to thank this House for its good cooperation.

Gunnar Hökmark, rapporteur. – Mr President, a few points: this is in some ways a complex piece of legislation with a lot of details, but it is not magic. With this legislation we are not avoiding risks, because financial markets and banking are about analysing risks, taking risks and distributing risks: that is the whole idea. But what we are doing with this legislation – and Mr Tang touched upon this – is ensuring that the risk stays with the risk-taker.

That is the main purpose of this and the purpose of the hierarchy, because it describes the different levels of risk. This means that, as Mr Pereira said earlier, depositors will have the least risk, will be the most safeguarded, with the owners in the first hand and then the subordinated debt.

This is not magic, and it is my firm belief that, when we are asked to proceed with the rest of this banking package, we shall underline that all debt is bail-in-able, because that is creating market discipline. But we shall also ensure that we have clarity, which means that banks can be transparent but also secure, so that they can finance the investments we need, which are needed in the next step to secure financial stability. Thank you very much for this debate. I look forward to the decision which we will take later today.

President. – The debate is closed.

The vote will take place shortly.

(The sitting was suspended at 9.38)

Written statements (Rule 162)

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – L'attuale sistema europeo di risoluzione bancaria è incentrato sul meccanismo perverso del *bail-in* e, se prima non viene realizzata la separazione bancaria, unica riforma in grado di introdurre un'alternativa credibile e concreta al *bail-out* e a un *bail-in* sui risparmi dei cittadini, noi non sosterremo altre modifiche, che, di fatto, suonerebbero come una legittimazione dello status quo. La revisione in discussione, inoltre presenta aspetti critici. A fronte dell'introduzione di una nuova classe di titoli di debito che saranno coinvolti tra i primi nell'assorbimento delle perdite in caso di *bail-in*, non viene infatti prevista alcuna garanzia sostanziale e concreta a protezione della clientela retail, né vengono previsti requisiti di trasparenza che indichino in modo chiaro la più elevata rischiosità di questa classe di strumenti.

Barbara Kappel (ENF), *scritto*. – Die Reform der Finanzdienstleistungen nach der Finanzkrise 2008-2009 umfasste eine Richtlinie zur Festlegung eines Rahmens für die Sanierung und Abwicklung von Kreditinstituten und Wertpapierfirmen (BRRD). Mit diesen Legislativdokumenten wurde ein Rahmen geschaffen, um die Phase der Sanierung und Umstrukturierung von notleidenden Finanzinstituten wirksam zu bewältigen und so deren negative Auswirkungen auf die Finanzstabilität (Ansteckungseffekte) und die öffentlichen Finanzen (von den Steuerzahlern finanzierte Rettungspakete) zu verringern. Dies wird durch den „Bail-in“ erreicht: einen Mechanismus, bei dem entweder Schulden abgeschrieben oder Verbindlichkeiten gemäß einer vordefinierten Hierarchie in Eigenkapital umgewandelt werden. Um sicherzustellen, dass ausreichende finanzielle Ressourcen für Abschreibungen oder Eigenkapitalumwandlungen zur Verfügung stehen, verlangt die BRRD, dass Finanzinstitute eine Mindestanforderung an Eigenmittel und berücksichtigungsfähige Verbindlichkeiten (MREL) festlegen. Die Vorschriften für besicherte vorrangige Schuldtitel und neu ausgegebene Schuldverschreibungen sind jedoch in den einzelnen Mitgliedstaaten sehr unterschiedlich, sodass ungesicherte Debitoren und Kreditoren in der EU unterschiedlich behandelt werden. Mit diesem Vorschlag wird die Insolvenzgläubigerhierarchie teilweise harmonisiert. Dies ändert die Rangfolge der Inhaber von vorrangigen ungesicherten Bankschuldverschreibungen, die zur Einhaltung der BRRD-Vorschriften in Betracht kommen, sodass Debitoren und Kreditoren von Banken in der gesamten EU gleichwertig behandelt werden.

3. Wiederaufnahme der Sitzung

(The sitting was resumed at 9.48)

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – Señor presidente, deseo intervenir por una cuestión de orden.

Hoy, después de este Pleno, hay quien tiene que coger aviones. El turno de votaciones es a las once y media y se ha retrasado. Estamos retardando el debate porque no están ni la Comisión ni la ponente, cosa que no comprendo, pero eso pone en peligro luego las votaciones.

Solamente quiero que conste en acta.

President. – I am aware of this and the fact that we are sitting here does not mean that we are not trying to take the necessary steps. As I have said, I apologise, but I do not have any means other than making phone calls, and this is what we have been doing.

I can see that the Commissioner is with us and the rapporteur is on her way. We can proceed even without the rapporteur, and we will come back to her.

Commissioner, I would appreciate it if we could start. The rapporteur is on her way, but I think that we should keep more or less to the timetable. I hereby resume the sitting.

4. Umsetzung der Europäischen Strategie zugunsten von Menschen mit Behinderungen (Aussprache)

President. – The next item is the report by Ms Stevens, on behalf of the Committee on Employment and Social Affairs, on implementation of the European Disability Strategy (2017/2127(INI)) (A8-0339/2017).

Marianne Thyssen, Member of the Commission. – Mr President, honourable Members, this Commission has put inclusive growth and social fairness at the core of its agenda. We are working hard to make sure that no one is left behind.

People with disabilities face a much higher risk of social exclusion than the greater population. Across the European Union, the employment rate for people with a disability is around 48%, only 27.8% have completed tertiary education, and one in three people with a disability is at risk of poverty. This is a situation we cannot accept; the gaps are too big.

On 17 November, the Commission, the Parliament and the Council proclaimed the European Pillar of Social Rights. It represents a powerful joint commitment to everyone's rights, including people with disability, to equal treatment and opportunities.

The Pillar highlights the right to income support, which ensures that people can live in dignity, to services that enable people to participate in the labour market and in society, and to a work environment that is adapted to people's needs. The Pillar will also contribute to the implementation of the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities. Our work-life balance package is a concrete example. It will help informal carers, often women, to better balance professional and care responsibilities.

The European Commission remains firmly committed to the UN Convention and to its human rights approach to disability. In February 2017, the Commission published a detailed progress report under the European Disability Strategy 2010-2020, assessing progress in its eight areas up to 2016. I am very grateful – and glad, of course – to the Parliament for coordinating such a comprehensive resolution in response to it, and I want to congratulate, in particular, the rapporteur, Ms Stevens.

While our progress report confirms many of your concerns with regard to the situation of people with disabilities in the European Union, it has also shown areas where European action has made a difference. Promoting accessibility in all policy areas is certainly one of them. We can be proud of our achievements with the Web Accessibility Directive, with the Marrakech Treaty and in the field of transport and telecoms. We must now see that these instruments are fully implemented.

After two years, it is now high time to take another leap forward with the adoption of my proposal for a European Accessibility Act. Parliament has already adopted its mandate, and I remain confident the Council will also reach a general approach next Thursday.

Accessibility and non-discrimination are important building blocks for independent living. Adequate support services are certainly another. European funds offer significant resources to developing the community-based care and services that are essential for independent living. They may not be used for building or renovating residential institutions.

The right to affordable long-term care services of good quality, in particular home care and community-based services, is also emphasised in the European Pillar of Social Rights. In this regard, I take good note of your call to ensure that European funds must also adhere, over the next programming period, to the UN Convention and should continue to foster deinstitutionalisation as a matter of priority.

I would also like to mention the work done under the Estonian Presidency on this topic, which should lead the Member States next week to adopt the Joint Council Conclusions on enhancing community-based support and care for independent living.

The last area I would like to mention is free movement. The Cross-border Healthcare Directive contributes to breaking down barriers to the free movement of all European citizens, including people with a disability. The same counts for my proposal to clarify social security coordination applying to long-term care benefits.

Next year, the Commission will also evaluate the pilot project on a European visibility card, which is now up and running in eight Member States. I have noticed that this initiative raises interest and expectations and I am grateful for the support you express.

Lastly, I want to say that today's discussion and your resolution will also enrich our reflection on the shape of future EU disability policies. The Commission is committed to taking the lead in this process and involving all actors, in particular people with disabilities and their representative organisations.

President. – I would just like to make a remark in connection with Ms Estaràs Ferragut's concerns, which some others might share. We are still well on schedule for the votes as planned.

Helga Stevens, Rapporteur. – Aangezien 3 december de internationale dag voor personen met een beperking is, wil ik graag de discussie in dit huis over mijn verslag over de tenuitvoerlegging van de Europese strategie inzake handicap tijdens deze plenaire vergadering kunnen voeren. Ik wil alle schaduwrapporteurs en het secretariaat ontzettend bedanken om samen met mij deze deadline te willen halen.

Het is zo belangrijk dat we over beperkingen blijven nadenken en inclusie op de politieke agenda houden. Mensen met een beperking zijn immers niet het meest sexy agendapunt en heel weinig politici praten er graag over. En dit terwijl één op zes mensen in zekere mate een beperking heeft. Dat komt dus neer op 80 miljoen Europeanen! Kunnen we het ons echt permitteren deze grote groep Europese burgers te blijven negeren? Ik spreek inderdaad over burgers, want dat is wat ze zijn: Europese burgers. Zij zouden dus dezelfde rechten moeten kunnen genieten als iedereen. Het recht en de vrijheid om naar school te gaan, te werken, uit eten te gaan, naar het theater of de bioscoop te gaan. Het recht om te reizen naar het buitenland en te genieten van hun vrije tijd met familie en vrienden.

Mensen met een beperking mogen geen tweederangsburgers zijn omwille van hun beperking.

Mr President, I would like to ask everyone to please keep in mind that not every person with a disability is as fortunate as I am. They are not always able to tap into their full potential, take the job that they want, live where and how they want or even marry who they want.

The EU is effectively one of the most advanced and richest regions on the planet, yet it is not inclusive enough. We unfortunately still manage to exclude so many of our citizens on a regular basis. The result is that we are losing out on valuable skills and potential labour force in the process, while they are more than ready and willing to contribute to our society when given the opportunity. Let's not forget that money is lost due to inaccessible infrastructures, goods and services.

Therefore, the European Disability Strategy 2010-2020 is an essential tool in ensuring all our citizens are able to form an integral part of our society and contribute to our society. We need a post-2020 strategy to follow up and it needs to be both bold and effective, because if we don't get it right who will? It is time for action.

Let us all work together to make the European Union more inclusive.

Rosa Estaràs Ferragut, ponente de opinión de la Comisión de Derechos de la Mujer e Igualdad de Género. – Señor presidente, primero dar las gracias a Helga Stevens y también a la comisaria por su implicación en esta Estrategia Europea que ahora está en vigor, y que tenemos que trabajar ya para la siguiente.

Me gustaría hablar en nombre de las personas con discapacidad, especialmente de las mujeres. Defendemos en Europa un crecimiento integrador, es decir, no puede faltar nadie; una Europa sin barreras y una Europa de iguales; por eso es importante que todos nos involucremos en esta estrategia, que resolvamos las lagunas que tiene esta estrategia que está en vigor de 2010 a 2020, que adaptemos todo a la Convención de Naciones Unidas sobre los Derechos de las Personas con Discapacidad, porque es la convención donde participaron las personas con discapacidad y es lo que tenemos que seguir.

Para esto, esta estrategia tiene que ser nuestra hoja de ruta y tenemos que conseguir una ciudadanía plena, una ciudadanía igualitaria, una ciudadanía inclusiva. Ello significa acceso de igualdad en la educación, en el trabajo, accesibilidad, participación, respeto a la dignidad, igualdad de oportunidades, igualdad de derechos. Solo así conseguiremos una Europa más justa.

Julie Ward, *rapporteur for the opinion of the Committee on Culture and Education*. – Mr President, as rapporteur for the opinion on behalf of the Committee on Culture and Education, I am glad that the final report on the implementation of the European Disability Strategy encompasses the main elements that I proposed, namely the mainstreaming of accessibility requirements in EU cultural policies, the need to pay special attention to the difficulties young people with disabilities and special needs encounter from early education through to their transition to employment, the issue of barriers to mobility, the digital gap, and the citizenship aspect.

I also consider it useful to adopt a gender perspective in decision-making and to collect gender-disaggregated data related to the situation of people with disabilities and monitoring policies and actions in the field, as well as intersectional data on vulnerable people and those facing multiple discrimination, such as women with disability or disabled people and refugees.

As a member of the Disability Intergroup and a champion of the rights of people with disability, I was happy to work on this extremely important issue in collaboration with civil society and with people with disabilities.

(The President cut off the speaker)

Marek Plura, *w imieniu grupy PPE*. – Szanowni Państwo! Jako kontrsprawozdawca pragnę przede wszystkim pogratulować koleżance Heldze Stevens, a także wyrazić satysfakcję z tego, że udało nam się przygotować kompleksowe sprawozdanie. Chcę też podziękować za zaangażowanie wszystkim kolegom, którzy wnieśli swój wkład w postaci poprawek.

Przyjmujemy dziś dokument, który odnosi się w sposób bezpośredni do jakości życia niepełnosprawnych Europejczyków i ich rodzin, dlatego uważam, że konieczne jest tworzenie dla nich warunków do prowadzenia możliwie najbardziej niezależnego życia, odchodzenie od izolującej opieki stacjonarnej, rozwijanie asystentury, włączającej edukacji, zindywidualizowanego doradztwa oraz zatrudnienia wspomagane, a także dostępnego otoczenia, towarów i usług, co podkreślała również Pani Komisarz.

Mówiąc o korzystaniu ze swoich praw przez osoby z niepełnosprawnościami, chciałbym dziś szczególnie podkreślić prawa obywatelskie, w tym możliwość uczestnictwa w wyborach do Parlamentu Europejskiego. Drodzy Państwo! Za kilka dni, 6 grudnia, w tej sali obradować będzie Europejski Parlament Osób Niepełnosprawnych. Ponad siedmuset delegatów ze wszystkich państw członkowskich przedstawi swoje postulaty, licząc na to, że to my, posłowie do Parlamentu Europejskiego, będziemy z pełnym zaangażowaniem walczyć o ich realizację. Możliwość udziału w wyborach będzie jednym z wiodących tematów tego ważnego spotkania.

Sprawozdanie, nad którym będziemy głosowali, to nie tylko ocena stanu obecnego, ale także zobowiązanie do budowania Europy dla wszystkich, Europy bez barier.

PRZEWODNICTWO: RYSZARD CZARNECKI

Wiceprzewodniczący

Vilija Blinkėvičiūtė, *S&D frakcijos vardu*. – Pirmiausiai dėkoju pranešėjai Helgai Stevens už tikrai gerą bendrą darbą ir dėkoju poniai Komisarėi, kuri iš tikrųjų supranta, kad mes turime daugiau investuoti ir daugiau padaryti, kad mūsų Europos Sąjungos neįgalūs žmonės, kad jų šeimos turėtų prieinamas, įperkamas paslaugas. Aš noriu atkreipti dėmesį į keturis pagrindinius dalykus.

Pirmiausia, manau, kad labai reikalinga neįgaliesiems tinkama socialinė parama ir valstybės privalo teikti socialinę paramą ir užtikrinti reikiamas socialines paslaugas savo piliečiams su negalia. Papildomi jų poreikiai ir dažniausiai, deja, žemas bei prastos kokybės užimtumo lygis tiesiog diktuoja tokią būtinybę. Valstybės turi garantuoti bent jau minimalias pajamas neįgaliesiems ir jų šeimoms, nes dažniausiai, deja, tokia parama būna vienintelis jų pragyvenimo šaltinis. Būtiniausi neįgalių žmonių poreikiai dažnai lemia nemažas papildomas išlaidas, palyginus su žmonėmis, kurie neturi negalios, t. y. asistentų samdymas, papildomas aplinkos pritaikymas, papildoma reikalinga įranga, vaistai ir daugelis kitų dalykų.

Dar noriu atkreipti dėmesį į neigaliųjų užimtumą. Manau, niekam nekelia abejonų, kad neigalieji žmonės nori gyventi nepriklausomą, visavertį gyvenimą ir nori dirbti, tik dažniausiai negali to padaryti dėl negalios ir dėl to, kad darbo rinka nėra pasirengusi juos priimti. Todėl mes į tai turime labai rimtai atkreipti dėmesį, kad darbo rinka būtų tinkama neigaliams.

Dar noriu atkreipti dėmesį į prieinamumą. Iš tikrųjų būtina patvirtinti ir turėti prieinamumo aktą, nes viešųjų paslaugų prieinamumas yra labai svarbus ir mūsų piliečiams su negalia, ir vyresnio amžiaus žmonėms, kurie dažnai irgi turi laikinų judėjimo apribojimų. Viešojo transporto, sveikatos priežiūros, švietimo bei socialinės paslaugos turi būti prieinamos, įperkamos ir kokybiškos.

Ir pagaliau labai svarbu papildomos lėšos neigaliųjų integracijai, ir kuomet mes svarstome ateinančių 7 metų finansavimo periodą, neigaliams taip pat turi būti skirta papildomai lėšų.

Czesław Hoc, w imieniu grupy ECR. – Panie Przewodniczący! Szczególne podziękowania dla pani Helgi Stevens za tak ważne sprawozdanie. Tak naprawdę każdy z nas doświadcza niepełnosprawności w mniejszym lub większym stopniu, choć współczesny świat jest urządzany przez i dla ludzi pełnosprawnych. Byłoby tak pięknie i szlachetnie, gdyby świat osób niepełnosprawnych i świat ludzi zdrowych stał na jednym trwałym fundamencie i gdyby wzajemnie się wzbogacał i uzupełniał. Byśmy w tym jednym świecie działali na rzecz złączenia dysfunkcji i jednocześnie przygotowywali osoby niepełnosprawne do aktywnego życia w środowisku naturalnym.

Przecież niepełnosprawność nigdy nie oznacza niepełnowartościowości. Niepełnosprawny nade wszystko jest osobą i nigdy nie jest ani kaleką, ani inwalidą, ani niedorozwiniętym. Zawsze i wszędzie mamy najpierw widzieć osobę, człowieka, potem ewentualnie jego wózek.

W Polsce przepisy rangi konstytucyjnej i ustawowej zakazują dyskryminacji...

(Przewodniczący przerwał mówcy z powodu problemów z tłumaczeniem.)

między innymi ze względu na płeć i niepełnosprawność. Obowiązujące przepisy dotyczące szeroko rozumianych praw człowieka, obywatelskich i politycznych oraz społecznych, gospodarczych i kulturalnych stosują się na równi do kobiet i mężczyzn, dziewczynek i chłopców.

Ludzie niepełnosprawni mają prawo do normalnego życia, i jeśli nie są ubezwłasnowolnieni i zdrowie im na to pozwala, mogą żyć w związku małżeńskim (rozumianym jako związek kobiety i mężczyzny), mieszkać razem, brać ślub i mieć dzieci. Prawo im to umożliwia i polskie prawo ich chroni. Według polskiej konstytucji nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakichkolwiek przyczyn. Kobieta i mężczyzna w Rzeczypospolitej Polskiej mają równe prawa w życiu rodzinnym, politycznym, społecznym i gospodarczym, a osobom niepełnosprawnym władze publiczne udzielają pomocy w zabezpieczeniu egzystencji, przysposobieniu do pracy, komunikacji społecznej oraz szczególnej ochrony zdrowia.

Marian Harkin, on behalf of the ALDE Group. – Mr President, first I would like to thank Helga Stevens for her excellent and comprehensive report and her 100% cooperation. Today we are discussing the implementation of the Disability Strategy in light of the ratification of the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD). Today Parliament gives its perspective on progress to date so that the UN CRPD you can have real meaning for real persons with disabilities, in real time. By that I mean today, now. Life is not a dress rehearsal for any of us and the same is true for persons with disabilities.

When we speak about accessibility it must mean that services are accessible, that public spaces are accessible, that public transport is accessible, that technology is accessible, and so on. Otherwise, we are saying to people with disabilities: we will improve accessibility in the future, we will improve accessibility when we have money, when we have time, when we have dealt with all the other urgent issues that need to be dealt with. But the truth is, accessibility is an urgent issue and it needs to be treated as such.

This report contains many important recommendations, but because of time constraints I can only mention one or two. To me, the first and most important is that while we have the UN CRPD, the Disability Strategy, the Marrakech Treaty and, hopefully, soon the Accessibility Act, as the Commissioner herself pointed out this morning, we have to ensure full implementation.

Other areas that I consider important include: reasonable accommodation; the mainstreaming of UN CRPD in all our legislation and then ensuring compliance with that legislation; and the guarantee that all EU funding programmes will be fully accessible. We need to eliminate the medical model of disability and promote a rights-based model. Finally, we must ensure independent living for persons with disabilities.

I am happy to say that next week, on 6 December, when this plenary will host a disability meeting, we can be pleased to discuss this report.

Κωνσταντίνα Κούνεβα, *ex onόματος της ομάδας GUE/NGL*. – Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, νιώθω ένα μικρό σφίξιμο στο στήθος τώρα που σας μιλάω, γιατί φοβάμαι πως πολλοί σκέφτονται ότι πρόκειται για άλλη μια βαρετή συζήτηση για ανθρώπους με κάποιες δυσκολίες. Δεν ξέρω πόσο δυνατά να το πω: πρόκειται για τη ζωή μας. Ξέρετε πόσα από όλα αυτά που θεωρούνται δεδομένα και εύκολα, είναι απαγορευμένα και αδύνατο να συμβούν για εμάς, τους ανθρώπους με αναπηρία; Θα είναι δεδομένα εάν ληφθούν ειδικά μέτρα, όπως αυτά που ζητάμε με την έκθεση της Helga Stevens.

Λέμε, λοιπόν, ναι στην αναπηρία ως σκέλος κάθε πολιτικής. Ναι στις υποχρεωτικές απαιτήσεις και μέσω των δημόσιων συμβάσεων. Ναι στη μεγαλύτερη προστασία για τις γυναίκες, και πρέπει η πολιτική της ισότητας να διατρέχει την πολιτική για την αναπηρία επειδή οι γυναίκες με αναπηρία είμαστε δύο φορές θύματα. Ναι στη βοήθεια πρόσβασης στην αγορά εργασίας. Ναι στην ευρωπαϊκή κάρτα αναπηρίας για ίδιες υπηρεσίες σε όλη την Ευρώπη, αλλά και στον πολιτισμό. Τέλος, προτείνω εξαίρεση των αναπηρικών βοηθημάτων από τα μέτρα λιτότητας και τις πολιτικές δημοσιονομικής προσαρμογής της Τρόικας.

Tatjana Ždanoka, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, I want to point out that this report is a very important step forward for ensuring the main rights of people with disabilities, and I want to congratulate Helga Stevens for drafting it. We consider it very positive that the report mentions the need for a holistic definition and application of accessibility and our Group stands for accessibility in its broadest meaning: accessible, affordable and available. We are happy that the final text includes a call on the Commission to set mandatory requirements on the accessibility of public spaces and especially the built environment.

It is also of extreme importance to increase the employment rate of persons with disabilities in the open labour market. We would be glad if real solutions will follow. We are also happy that the report points out that the new Skills Agenda should include persons with disabilities as a specific target group.

We nevertheless want to express our concern that the mechanisms to ensure an adequate minimum income for persons with disabilities are not sufficiently examined and considered in this report, although that should be one of the main priorities. We also think an important point, which is mentioned in this document but not fully implemented in the text, is the lack of a common definition of disability. If we had such a definition in the future it could solve a lot of misunderstanding.

Laura Agea, *a nome del gruppo EFDD*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, per prima cosa vorrei ringraziare la collega Stevens per il suo lavoro, che è sicuramente molto lungimirante e molto ambizioso. Ahimè, purtroppo, questa ambizione, che abbiamo messo nello scrivere come la strategia per la disabilità debba diventare universalmente conclusiva, si scontra molto spesso con le realtà di molti Stati membri, il mio in particolare, dove il concetto di accessibilità è ancora una lontana chimera.

Nelle scuole le barriere architettoniche sono purtroppo la condizione che impedisce a molti bambini di accedere alle proprie aule e condividere con i compagni il momento dello studio e anche dei momenti extrascolastici. Figure professionali in grado di accompagnare i bambini, per esempio nelle attività extrascolastiche, oggi non sono regolamentate e molto spesso non sono professionalmente adeguate a quelle che sono le esigenze dei bambini con disabilità. L'accesso al lavoro e la brutta, oscena, condizione in cui molti lavoratori con disabilità si trovano, subendo discriminazione e ingiusti licenziamenti, sono ancora purtroppo un dato di fatto oggettivo, per non parlare del concetto di deistituzionalizzazione che nel mio paese, oggi, sembra non solo una chimera ma qualcosa di completamente sconosciuto, cioè la possibilità di poter decidere come poter vivere la propria condizione di disabilità.

Questo purtroppo ci dimostra semplicemente che non siamo ancora in grado di pensare una società inclusiva, dove la disabilità sia semplicemente una condizione comune e universalmente accettata, vista come una risorsa e come una ricchezza. Mi auguro che vengano fatti gli sforzi necessari per colmare questi vuoti. Grazie collega Helga e grazie a tutti.

Angelo Ciocca, a nome del gruppo ENF. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, sicuramente in questi anni molto si è fatto e dobbiamo ringraziare le tante associazioni che si sono dedicate a questo tema. Ahimè, però, purtroppo molto va ancora fatto.

Ve lo racconto prendendo in aiuto il racconto fatto da un amico la settimana scorsa, che riguarda un ragazzino di quattordici anni, di nome Marcos, che ha il desiderio di continuare gli studi superiori, ma ha la difficoltà oggi di avere il trasporto pubblico. Marcos è privo di gambe, è privo di braccia, e oggi vive nella grande Milano, ma ha il desiderio di studiare in un comune limitrofo e, ahimè, il comune di Milano, la grande Milano, non dà a lui il trasporto necessario.

Allora quest'Aula ha il dovere civile e morale di civilizzare amministratori come quelli della grande Milano, che si permettono di essere distratti nei confronti di questi bisogni dei cittadini. Così come quest'Aula ha il dovere di trovare più risorse da mettere in campo per la disabilità e ha il dovere di togliere il patto di stupidità per i costi sostenuti per la disabilità. Ci dobbiamo chiedere, colleghi, se è più importante il deficit o la dignità di un disabile. Ci dobbiamo chiedere, colleghi, se serve di più stare attenti ai vincoli di bilancio o alla dignità delle persone.

Σωτήριος Ζαριανόπουλος (NI). – Κύριε Πρόεδρε, τα ευχολόγια της έκθεσης του Ευρωκοινοβουλίου για την αναπηρία, παρότι ξεκινούν με βάση πραγματικά προβλήματα, έρχονται τελικά σε πλήρη αντίθεση με την πραγματικότητα. Θύματα του συστήματος γίνονται ακόμα και οι ανάπηροι, των οποίων η κατάσταση χειροτερεύει ως αποτέλεσμα της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεων, με στόχο ψίχουλα για τις περιπτώσεις ακραίας φτώχειας και δραστικές περικοπές στην ικανοποίηση των ιδιαίτερων αναγκών των αναπήρων. Καταντά δε πρόκληση για την Ελλάδα, όπου μεθοδεύονται -από κουαρτέτο και κυβέρνηση- νέες περικοπές σε συντάξεις, επιδόματα, φάρμακα και άλλες παροχές αναπηρίας, μεθοδευμένα πετσοκόβονται τα ποσοστά αναπηρίας από τις κρατικές υπηρεσίες, ενώ υποχρηματοδοτούνται και κλείνουν κρατικές δομές για αναπήρους. Ο νεόκοπος όρος «λειτουργική αναπηρία» χρησιμοποιείται σαν κόφτης αναγκαίων παροχών, για ενεργό γήρανση και των αναπήρων, δηλαδή δουλειά για όσο αντέχουν. Απαιτείται και πάλι αντίσταση στην εκμετάλλευση των αναγκών των αναπήρων από τα ιδιωτικά συμφέροντα με την επίκληση της προσβασιμότητας στην αγορά, για ολοκληρωμένο και αποκλειστικά κρατικό σύστημα προστασίας των αναπήρων προκειμένου να ικανοποιούνται όλες οι ανάγκες τους.

(Nastąpiła przerwa w debacie)

5. Begrüßung

Przewodniczący. – Mam ogromną przyjemność poinformować Państwa, że w loży dla gości oficjalnych zajęła miejsca delegacja parlamentu Republiki Uzbekistanu, naszych przyjaciół, i moich przyjaciół. Serdecznie witam delegację uzbecką z przewodniczącym senackiej komisji stosunków międzynarodowych i współpracy gospodarczej z zagranicą, inwestycji zagranicznych i turystyki panem Alisherem Kurmanovem na czele. Miło mi powitać przedstawicieli parlamentu Uzbekistanu, którzy przybyli na trzynaste już posiedzenie naszej Parlamentarnej Komisji ds Współpracy.

Oczekujemy konstruktywnych rozmów i kontynuacji naszych dobrych, przyjacielskich kontaktów roboczych. Dziękuję za przybycie! Dziękuję za obecność!

6. Umsetzung der Europäischen Strategie zugunsten von Menschen mit Behinderungen (Fortsetzung der Aussprache)

Przewodniczący. – Powracamy do debaty na temat sprawozdania Helgi Stevens (A8-0339/2017).

Heinz K. Becker (PPE). – Herr Präsident, sehr geehrte Frau Kommissarin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Mit großem Respekt vor ihrer Leistung möchte ich der Berichterstatterin Helga Stevens und unserem Kollegen von der Europäischen Volkspartei Marek Plura herzlich danken für den hervorragenden Bericht über die Umsetzung der Europäischen Strategie zugunsten von Menschen mit Behinderungen. Auf dieser Grundlage wollen wir die soziale Inklusion aller Menschen in der Gesellschaft und am Arbeitsmarkt endlich zur Normalität werden lassen. Wir müssen dazu die exakt beschriebenen Schritte auch realisieren; hier sind jetzt die Regierungen der EU-28 gefordert. Ich erinnere an die Richtlinien über audiovisuelle Mediendienste, über den barrierefreien Zugang zu Internetseiten, über die europäische Notrufnummer 112, die bei weitem noch nicht von allen Mitgliedstaaten umgesetzt wurden. Selbst die Webseiten der EU-Organe weisen noch

nicht alle die beste Stufe der Barrierefreiheit auf.

Ja, der Bericht hat recht: Der barrierefreie Zugang zum Arbeitsmarkt beginnt mit adäquater Bildung. Die Mitgliedstaaten müssen als Erstes ohne Verzögerungen Maßnahmen ergreifen, um das Lehrpersonal entsprechend zu schulen. Parallel gilt es, Barrierefreiheit konsequent zu vermitteln und zu verwirklichen und bei Einstellungsgesprächen für Weiterbildung und für die notwendigen Anpassungen am Arbeitsplatz, aber ebenso in den Verkehrsmitteln, zu sorgen. Es geht dabei darüber hinaus auch um Rehabilitation und Reintegration in den Arbeitsmarkt. Immerhin ist die Arbeitslosigkeit von Menschen mit Behinderungen deutlich höher als jene ohne.

Starten wir daher jetzt! Ich halte es auch für sehr sinnvoll, die Europäische Strategie für Menschen mit Behinderungen zukünftig im Europäischen Semester intensiv zu verankern.

Ich danke ausdrücklich der EU-Kommission, namentlich Kommissarin Thyssen, dafür, dass sie voll hinter der Europäischen Strategie steht und diese voll unterstützt.

Agnes Jongerius (S&D). – Mr President, I am pleased that today we will vote on our report on the implementation of the European Disability Strategy. My compliments to colleague Stevens because it is an important report and it shows that we are serious about equal treatment in Europe, that we do not distinguish between types of discrimination because we must abandon all types.

I would not be speaking here today if I didn't think that more can be done. I want to stress two things in particular. Firstly, it is indeed high time that the Council unblocked the negotiation on the European Disability Act, and I do hope this will be the case next week. This must be a strong act because, besides persons with disabilities, it will also need to cover people with functional limitations.

The second thing I want to stress is that in the view of the Group of the Progressive Alliance of Socialists and Democrats of the European Parliament, disability benefit should not be made conditional upon being employed or not. As it stands, there are too many cases where disabled people cannot afford to take a job because it will actually make their financial situation worse. Employment should not mean the loss of vital benefits which disabled people now often depend upon. Therefore I would say that today's vote therefore marks the end of the report but by no means will it end our efforts for disabled people in the future.

Arne Gericke (ECR). – Herr Präsident, sehr geehrte Frau Kommissarin! Zur Umsetzung der Europäischen Strategie zugunsten von Menschen mit Behinderungen möchte ich der Berichterstatterin, meiner geschätzten Kollegin Helga Stevens, einmal ein herzliches Danke sagen für ihr außerordentliches Engagement für ein barrierefreies Europa: Danke, Helga!

Wir alle wissen: Europa ist daran gewachsen, dass es Grenzen und Barrieren zur Seite geräumt hat. Tun wir das genauso! Schaffen wir ein barrierefreies Europa für alle Menschen! Nichts ist unmöglich. Ich hoffe, wir können Impulse dafür geben, dass alle Nationen, alle Regionen und Bundesländer, ja, alle Kommunen alles dafür geben, eine barrierefreie Umwelt zu garantieren. Lassen Sie uns in der EU einen echten europäischen Behindertenausweis schaffen!

Aber die Barrieren sind auch in unseren Köpfen. Behinderung beginnt dort, wo wir sie zu einer machen. Lassen Sie uns im wahrsten Sinne des Wortes unbehindert miteinander leben. Kinder geben uns ein Beispiel dafür. Sie sind im gemeinsamen Spiel Meister darin, den Menschen zu sehen und nicht die Behinderung. Die Anliegen der Menschen mit Behinderung verdienen eine eigene Richtlinie und schnelles Handeln – heute, nicht morgen.

Morten Løkkegaard (ALDE). – Hr. formand! På søndag er det international handicapdag, og jeg synes, vi skal benytte lejligheden til at ønske til lykke til alle dem, der er med til at fejre den dag, og også benytte lejligheden til at understrege, at nu handler det om tilgængelighed. Tilgængelighed er den næste store kamp for handicappede over hele Europa. Den har vi en ganske fin mulighed for at gøre noget ved nu.

Tak til kommissæren for at have bragt emnet på bane i sin tid, tak til kollega Stevens for at have lavet et vigtigt bidrag til debatten med den betænkning, der kommer nu.

Det næste store skridt er som sagt at få vedtaget tilgængelighedsdirektivet, som ligger foran os nu, og som vi har fået forhandlet igennem, og som er et vigtigt, vigtigt skridt i retningen af at gøre noget helt konkret for mennesker med handicap. Jeg er fuldstændig overbevist om, at med den store opbakning her i Parlamentet til den betænkning, som vi er kommet frem til, og også den betænkning, der kommer i dag, vil vi stå stærkt i de forestående forhandlinger.

Nu er det op til Rådet i virkeligheden, for jeg tror ikke, at vi i Kommissionen og i Parlamentet er særlig uenige. Nu er det op til Rådet, til medlemslandene at levere på dette tiltag. Det er selvfølgelig den store udfordring, der ligger foran os, og jeg skal i hvert fald nok som forhandler gøre mit til, at vi kommer så langt som overhovedet muligt.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL). – Señor presidente, las personas con discapacidad se enfrentan a múltiples problemas cotidianos y, sobre todo, a la problemática específica para la integración en el mercado laboral.

Hay que pedir a los Estados miembros que hagan muchos más esfuerzos por conseguir precisamente la plena participación de las personas con discapacidad y en condiciones de igualdad; en resumen, sin discriminaciones, como recoge la Carta de los Derechos Fundamentales de la Unión Europea.

La dirección que sigue la estrategia debatida hoy apunta en esa dirección, en una buena dirección.

Sin embargo, se siguen manteniendo grandes retos para la plena inclusión laboral y social, entre otros, que se cumplan las cuotas de contratación, sobre todo en las administraciones públicas. La propia administración no puede ser un muro más que se tenga que franquear en el camino hacia una vida digna.

Finalizo recordando al Consejo Europeo que no puede seguir bloqueando los avances en la Directiva relativa a la lucha contra la discriminación. Si queremos trabajar por la plena inclusión social de las personas con discapacidad, el Consejo no puede ser un obstáculo.

Igor Šoltes (Verts/ALE). – Najlepše seveda se zahvaljujem poročevalki Helgi Stevens za spoštovano delo in pravzaprav vsa njena prizadevanja za pravice invalidov. Naša dolžnost seveda je, da si vsi skupaj prizadevamo za dostojanstvo pravic in blaginjo vseh delov družbe, tudi tistih najbolj ranljivih in med njimi seveda so gotovo tudi invalidi, ker v Evropski uniji vsak šesti posameznik v starosti nad 15 let živi z določeno številk invalidnostjo.

Invalidi še vedno opozarjajo, da številne mednarodne dokumente, ki so zapisani glede pravic invalidov v praksi niso zagotovljene, predvsem socialni položaj invalidov, revščina, stopnja nezaposlenosti. Zato seveda gre pozdraviti, da je tudi v tem dokumentu veliko pozornosti namenjene prav zaposlovanju. To je seveda eno glavnih sredstev za polnopravno vključitev invalidov v družbo. Seveda pa je tu ogromno, ogromno prostora za izboljšave v praktično vsaki državi članici.

Opozarjajo tudi na stagnacijo na področju elektronske dostopnosti in tukaj je poročilo jasno, ta razkorak je potrebno seveda odpraviti. Želel bi opozoriti tudi na popolno, ali pa pogosto včasih, odsotnost celovitih nacionalnih invalidskih politik. Priča smo predvsem ad hoc ukrepom, do česar so kritične tudi invalidske organizacije. To opažamo tudi v Sloveniji.

Zavezane obljube na ravni EU so sicer nujne, ampak brez dobre implementacije bodo samo mrtva črka na papirju. Zato je izjemno pomembno, da je v poročilu posebej izpostavljen akt o dostopnosti, zato seveda je potrebna njegova čimprejšnja implementacija, predvsem pa seveda na invalide ne gre pomisliti samo na dan invalidov ali pa ob sprejemanju takih resolucij, ampak moramo skrbeti en za drugega pravzaprav vse dni v letu.

Tim Aker (EFDD). – Mr President, earlier this year, the nation's paper of record the *Daily Express* obtained figures that showed every week more than 800 Britons are having their disability benefits taken away or cut in half, leaving them unable to work or support themselves.

Three thousand people per month are having their mobility allowances reduced or cut, which means, in effect, their cars, scooters or wheelchairs taken away from them. This is the shocking reality of austerity politics in the United Kingdom – that those who have the least are having their dignity and their humanity stripped away from them.

On the other hand, however, the British Government is well equipped to find the money to give GBP 1 billion to Northern Ireland. It's well equipped to find the money for endlessly increasing foreign aid. And, as we know, this week it has found GBP 40 billion to pay the ransom from this place.

Only when the government changes will things change in the UK. But, as things continue, it is going to get worse and worse and worse for those who have the least in the United Kingdom.

Gilles Lebreton (ENF). – Monsieur le Président, on peut juger une civilisation à la façon dont elle traite les personnes les plus vulnérables, notamment les personnes handicapées, et l'Europe a encore beaucoup de progrès à faire dans ce domaine.

Je remercie Mme Stevens d'avoir inspiré ce beau rapport sur la stratégie européenne en faveur des millions de personnes handicapées qui vivent dans l'Union européenne.

J'adhère à la plupart de ses propositions, qui sont presque toujours respectueuses de la souveraineté des États.

Je suis notamment d'accord avec la demande qui leur est faite d'assurer l'accessibilité des personnes handicapées aux bâtiments ouverts au public, aux services publics et aux technologies de la communication, conformément aux prescriptions de la convention de l'ONU du 13 décembre 2006. J'ai moi-même veillé à sa mise en application sur le terrain, en tant que conseiller municipal.

J'exprime toutefois un regret: je déplore que ce rapport soit parfois pollué par des considérations qui n'ont rien à y faire, comme par exemple au paragraphe 22 où l'on évoque – je cite – «la discrimination multiple découlant de l'intersection du genre, du handicap et de l'orientation sexuelle». J'estime que le lobby LGBTI aurait pu avoir l'élégance de s'effacer devant le vrai sujet du rapport: le handicap.

Λάμπρος Φουντούλης (NI). – Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορεί κανείς παρά να αναγνωρίσει τα σημαντικότερα βήματα που έχουν γίνει στον τομέα της προστασίας των ατόμων με αναπηρίες. Οι προσπάθειες ένταξης των ατόμων αυτών στην κοινωνία είναι πλέον πολύ πιο συστηματικές σε σχέση με το παρελθόν. Επομένως, κάθε νέα πρωτοβουλία στήριξης των ατόμων με πραγματικές αναπηρίες δεν μπορεί παρά να με βρίσκει, όχι απλά σύμφωνο, αλλά υποστηρικτή. Όμως, πέρα από την κατάσταση που θα θέλαμε να διαμορφώσουμε, πρέπει να εξετάσουμε και την κατάσταση που επικρατεί σε ορισμένες χώρες της Ένωσης, όπως στη χώρα μου, την Ελλάδα.

Ως γονέας παιδιού με σύνδρομο Down, γνωρίζω την κατάσταση από πρώτο χέρι. Στο ειδικό σχολείο όπου φοιτά το παιδί μου, οι παιδαγωγοί και το προσωπικό είναι εφτά μήνες απλήρωτοι, θέρμανση δεν υπάρχει και τα υλικά για τα εργαστήρια είναι ανύπαρκτα. Τα σχολικά που μεταφέρουν τα παιδιά αναγκάζονται να τα πληρώνουν οι γονείς, από τους ήδη μειωμένους, λόγω μνημονίων, μισθούς και συντάξεις τους. Το ίδιο συμβαίνει στα περισσότερα ειδικά σχολεία της χώρας μου. Αυτά που θα ψηφίσουμε σήμερα, δυστυχώς, θα είναι απλά ευχολόγια. Εξαιρέστε τα ΑΜΕΑ και τις οικογένειές τους από τις πολιτικές λιτότητας που εφαρμόζονται, ώστε να αποδείξετε στην πράξη ότι τα άτομα με αναπηρία σε ολόκληρη την Ευρώπη έχουν τα ίδια δικαιώματα και την ίδια μέριμνα και στήριξη.

Ádám Kósa (PPE). – Elnök Úr! A 2011-ben elfogadott, a fogyatékosággal élő személyek mobilitásáról, illetve befogadásáról szóló, valamint a 2010-2020 közötti időszakra vonatkozó európai fogyatékoságügyi stratégiáról szóló jelentés felelőseként szeretném elismerésemet kifejezni Stevens asszonynak. A mostani jelentés kiváló folytatása az akkor megkezdett munkának.

Szeretném felhívni a figyelmet ugyanakkor arra a technológiai forradalomra, amely most zajlik körülöttünk: ezek az új technológiák hatékonyan segítik az önálló életvitelt. Felhívom az Európai Bizottság és a tagállamok figyelmét, hogy ezeket a segítő technológiákat, ezek kutatását, illetve innovációját maximálisan támogassák.

Meggyőződésem, hogy hazám, Magyarország ebben példát mutat az Európai Uniónak. Az erre szánt európai uniós támogatásokat a fogyatékosággal élő személyeket képviselő érdekképviselői szervezetek számára rendelik oda. Erről szól a „Semmit rólunk, nélkülünk” szlogenje.

Olga Sehnalová (S&D). – V prvním řadě bych ráda poblahopřála paní kolegyni Helze Stevensové k její výborné práci na této na výsost potřebné zprávě.

Je velmi důležité, aby se závazky a opatření přijaté v Evropské strategii pro pomoc osobám s postižením skutečně přetavily v konkrétní kroky. Každý, kdo si třeba jen na několik týdnů způsobil zranění, které např. snížilo jeho pohyblivost, poznal, jak složité jsou najednou úkoly, nad kterými by v běžném životě vůbec nepřemýšlel.

Jako stínová zpravodajka sociálních demokratů k Evropskému aktu přístupnosti bych tedy ráda zdůraznila, že mezi zásadní témata patří právě přístupnost. Přístupnost běžných služeb a zboží, ale i zastavěného prostředí může podstatně zlepšit kvalitu života nejen osobám se zdravotním postižením, ale např. i starším občanům a přispět k jejich plnému zapojení do společností. Jsem ráda, že Parlament odhlasoval k aktu svou silnou pozici a doufám, že ji neprodleně přijmou i zástupci členských států v Radě, jak také požaduje tato zpráva.

Zcela zásadní je také podporovat inkluzivní a aktivní přístup na trh práce a zvláště to, aby byl od začátku vůči zranitelným skupinám nastaven nediskriminačním způsobem. Lidé se zdravotním postižením zůstávají nejvíce ohroženi chudobou, sociálním vyloučením a bezdomovectvím. Jsem ráda, že zpráva kolegyně Stevensově, s níž mám tu čest spolupředsdat v parlamentní meziskupině pro práva osob s postižením, všechny tyto aspekty zahrnuje.

Velmi si také cením toho, že do přípravy zprávy byly zapojeny organizace, které osoby s postižením reprezentují. Jak říká moto evropského fóra zdravotně postižených: „Nic o nás bez nás“. Ráda bych také vyzvala všechny kolegy, aby i ve své běžné legislativní práci spolupracovali s organizacemi, které zastupují osoby s postižením na národních úrovních. Jen tak budeme moci zajistit, že jejich práva budou skutečně reprezentována ve všech oblastech a na všech úrovních.

Ruža Tomašić (ECR). – Gospodine predsjedniče, osobe s invaliditetom jedna su od najranjivijih skupina u društvu. Svako odgovorno društvo ima obvezu svakodnevno raditi na njihovoj boljoj integraciji, podizanju kvalitete života i suzbijanju stereotipa.

Pozdravljam izvješće kolegice Stevens koja je odradila sjajan posao. Posebno ću naglasiti onaj dio izvješća koji ističe usku povezanost siromaštva i socijalne isključenosti osoba s invaliditetom sa socijalnim pravima te ulogama članova njihove obitelji koji su često ostavljeni da se sami, bez ikakve naknade i stručne pomoći, brinu za posebno ranjivog člana obitelji.

Iznimno mi je drago da Hrvatska radi ozbiljne iskorake u ovom području i vjerujem da će ovo i slična izvješća doprinijeti još boljem razumijevanju osoba s invaliditetom te podizanju zajedničkih standarda njihove zaštite i pomoći članovima njihovih obitelji koji se o njima brinu.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – Señor presidente, hace años, en una reunión sobre servicios sociales, tuve la suerte de escuchar a una mujer en una silla de ruedas una frase que hizo cambiar mi punto de vista sobre la discapacidad: «Ser diferente no significa ser desigual». Si queremos tener éxito en cualquier política destinada a mejorar la vida de los 80 millones de europeos con alguna diversidad funcional, no basta con eliminar la discriminación. Tenemos que garantizar a este enorme colectivo el pleno disfrute de sus derechos. No por casualidad ese es, precisamente, el enfoque de un documento que nos obliga legalmente: la Convención de las Naciones Unidas sobre los Derechos de las Personas con Discapacidad.

¿Creen ustedes que, asumiendo esa perspectiva, estaríamos aquí discutiendo si los problemas de accesibilidad deben resolverse también en los entornos contruidos? ¿Alguien sería capaz de defender en voz alta las «excepciones» que algunos justifican en campos como el de la sanidad, la educación o los servicios sociales? Cualquiera de los aquí presentes podemos adquirir una diversidad funcional. Ojalá que podamos superarla rompiendo moldes.

«Hay gente que nos llama minusválidos que necesita la luz»: así de gráficamente me explicó un invidente por qué, cuando la entrada de su casa estaba a oscuras y llamaban a la puerta, sonaba una alarma. Este informe observa la discapacidad con esa misma forma de mirar: diversa, empática. Por eso la apoyo completamente.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL). – Senhor Presidente, a Estratégia Europeia para a Deficiência deve ser considerada um relevante documento orientador nas salvaguardas devidas aos cidadãos com deficiência. Registamos, contudo, as críticas das organizações e associações de deficientes, expressas também no relatório, ao âmbito limitado da estratégia e ao seu reduzido alcance face à ausência de financiamentos para a sua implementação, e por não contribuir para os objetivos do emprego, da inclusão social e da redução da pobreza.

Aliás, são aquelas organizações que afirmam igualmente que a ratificação da Convenção das Nações Unidas sobre os Direitos das Pessoas com Deficiência não produziu, até à data, qualquer efeito nas medidas adotadas a nível europeu.

Por outro lado, reafirmamos que de pouco servirão estratégias e intenções se não forem acompanhadas de ruturas com as políticas da União Europeia, que nos anos mais recentes foram responsáveis pelas receitas da austeridade que se repercutiram dramaticamente sobre os cidadãos com deficiência e que promoveram cortes drásticos nos apoios sociais, no ataque aos serviços públicos, no aumento do desemprego, com consequente aumento da pobreza.

Davor Škrlec (Verts/ALE). – Gospodine predsjedniče, prvo se želim zahvaliti kolegici Stevens na kontinuiranom i upornom zalaganju za prava osoba s invaliditetom i podizanju opće svijest u javnosti o problemima s kojima se te osobe susreću.

Puno bismo mogli reći o ovom izvješću. Jako je puno problema i izazova istaknuto koji se nalaze pred svima nama, a ja bih rekao posebno pred državama članicama. Ali smatram da jedan od tih, znači pristupačnost, je vrlo važan u ostvarivanju prava osoba s invaliditetom. Pristupačnost kulturnim sadržajima jer smo svjedoci da jako teško danas osobe s invaliditetom mogu doći u kazalište, u kino, na sportska natjecanja. Također, pristupačnost u javnom prijevozu. Njihova je mobilnost jako važna da oni zbilja postanu ravnopravni sudionici u našem društvu.

I možda ono najvažnije, za iduće desetljeće planiramo jako puno uložiti u obnovu zgrada i ne smijemo zaboraviti da ta obnova treba uključivati i liftove, pokretne stepenice jer ćemo na taj način omogućiti i njihovo uključivanje ne samo u društvo nego i u kvalitetno stanovanje.

Rolandas Paksas (EFDD). – Kalbėdami apie negalios išiktus žmones matyt aiškiai turėtume sutarti, kad, nepaisant šalies, fizinės, finansinės galimybės užtikrinti tinkamą tokių žmonių gyvenimo kokybę turėtų būti vienodai geros bet kurioje Europos Sąjungos valstybėje. Europos Sąjungos šalyse vis dar apstu segreguojančių specialiųjų mokyklų, specialiųjų įmonių, kuriomis verslas tikrai naudojasi, subsidijomis įdarbinant žmones su negalia. Bet realiai pažeidžia jų teises į įdarbinimą atviroje darbo rinkoje. Būtina atskirti neigalumo išmokas nuo finansinės paramos. Atsižvelgiant į papildomos priežiūros ir kitus negalių asmenų poreikius, kurių jie gali turėti, tokiu būdu jiems suteikiant galimybės gyventi orų gyvenimą ir patekti į darbo rinką. Privalome pasiekti, kad su negalia susijusios pašalpos niekada nebūtų nutraukiamos ar apmokestinamos, nepaisant gaunamų kitos rūšies išmokų. Europos institucijos šiandien išleidžia gerokai daugiau kitiems tikslams, negu kasmet galėtų paremti negaliuosius. Tai bent dalį tų lėšų paskirkime būtent šioms dalykams.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE). – Liebe Kolleginnen und Kollegen! Zunächst einmal möchte ich mich bei der Berichterstatlerin Helga Stevens und den Schattenberichterstatlern, insbesondere meinem Kollegen Marek Plura, für ihre ausgezeichnete Arbeit an diesem Dossier bedanken.

Ich denke, mit diesem Bericht ist es gelungen, die bereits erreichten Fortschritte, aber auch die noch bestehenden Schwachstellen im Bereich der europäischen Politik für und mit den Menschen mit Behinderungen aufzuzeigen und uns neue Ziele für die Arbeit zu stecken. Wir sollten es zu unserem Grundsatz machen, im Rahmen der alltäglichen Arbeit stets auf die Rechte und die Bedürfnisse von Menschen mit Behinderungen zu achten und weiter daran zu arbeiten, dass sich ihre selbstbestimmte Teilhabe in allen Lebensbereichen verbessert. Dabei ist es einfach nur ehrlich, den Betroffenen klarzumachen, dass es die riesigen Fortschritte nicht über Nacht gibt. Wir haben es mit einem Entwicklungsprozess zu tun.

Ich erinnere mich noch sehr gut: Vor 20 Jahren wurde dieses Thema im Europäischen Parlament noch völlig ausgeblendet. Heute sprechen wir über eine ganze Strategie zugunsten von Menschen mit spezifischen Bedürfnissen, und das Thema ist im Bewusstsein aller MdEP angekommen. Ist das nicht ein Erfolg auf ganzer Linie?

Kritisch sehe ich die Forderung nach einer horizontalen Antidiskriminierungsrichtlinie. Neben vielen anderen Punkten begrüße ich allerdings die Forderung außerordentlich, wonach die europaweite Notrufnummer 112 für alle Menschen, auch für Menschen mit Behinderung, zugänglich gemacht werden muss. Das war mir seit vielen Jahren ein Herzensanliegen.

Brando Benifei (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, l'Unione europea deve rafforzare il suo ruolo di promotore dei diritti umani. Dobbiamo essere capaci di espandere concretamente le tutele e le garanzie atte a proteggere i nostri cittadini per dare una dimensione di senso compiuto al nostro progetto comunitario.

La relazione sull'attuazione della strategia europea sulla disabilità fa proprio questo. Il largo consenso per il lavoro della collega Stevens, ottenuto in commissione per l'occupazione e gli affari sociali, mostra l'impegno di tutti noi eurodeputati. Questa relazione, redatta in stretta cooperazione con le organizzazioni di rappresentanza delle persone con disabilità, definisce gli obiettivi e individua linee guida concrete e sostenibili per un'Europa del futuro, accessibile, inclusiva e coesa, in cui anche le persone con disabilità, gli anziani e le persone con temporanee limitazioni funzionali siano messi in condizione di partecipare alla vita sociale, economica e politica della comunità in maniera attiva e indipendente.

Possiamo e dobbiamo fare di più, a partire dal rafforzamento di sistemi di protezione sociale inclusivi, misure di sostegno all'impiego sul mercato del lavoro, espansione del diritto alla salute, inclusività nei programmi europei come Erasmus Plus e Garanzia giovani. L'atto europeo di accessibilità è un primo passo importante e dobbiamo difenderlo. Fondamentale è anche il ruolo degli enti locali nell'implementare queste politiche, e voglio salutare in tribuna alcuni sindaci del mio paese, dell'Italia, del Piemonte, visto che il loro ruolo è fondamentale in questo. A meno di una settimana dalle celebrazioni per la Giornata mondiale delle persone con disabilità, oggi ribadiamo che un'Europa a dimensioni di ciascuno è un'Europa in cui tutti possono stare meglio.

Marek Jurek (ECR). – Panie Przewodniczący! Wszystkie osoby niepełnosprawne mają prawo do naszej solidarności, a my mamy obowiązek ją świadczyć, bo po to istnieje społeczeństwo, żeby pomagać tym, którzy są w potrzebie. Ale zaprzeczeniem tego jest kwestionowanie prawa, najbardziej fundamentalnego prawa osób niepełnosprawnych, to znaczy prawa do tego, żeby się urodzić.

Niedawno we Francji władze państwa francuskiego podjęły decyzję odmawiającą statusu reklamy społecznej, odmawiającą prawa do solidarności reklamie społecznej pokazującej dzieci z zespołem Downa mówiące o swoim szczęśliwym życiu, mówiące o miłości, której doświadczają, o szczęściu, ponieważ – jak to ogłoszono – ta reklama raniłaby kobiety, które podjęły inną legalną decyzję.

Niestety w podobną politykę wpisują się również decyzje tego Parlamentu, który na poprzednim posiedzeniu zaatakował polską społeczną, zaznaczam, społeczną inicjatywę ustawodawczą dotyczącą prawa do urodzenia się dzieci niepełnosprawnych. Czas, żeby Unia Europejska zmieniła tę politykę, bo jest to zaprzeczenie tych intencji, które oficjalnie deklaruje.

António Marinho e Pinto (ALDE). – Senhor Presidente, Senhora Comissária, a solidariedade é hoje, nas sociedades modernas, um imperativo político dos Estados de Direito democráticos. Não é, como fora no passado, a expressão de sentimentos religiosos motivados por crenças individuais, mas sim uma obrigação coletiva de conteúdo essencialmente ético.

A solidariedade emerge de um princípio de corresponsabilidade social, segundo a qual, numa comunidade humana, todos somos responsáveis por todos. Não é assim de estranhar que ela tenha vindo a ocupar um lugar de destaque no quadro das iniciativas legislativas da própria União Europeia. É, pois, neste contexto que deve ser enquadrada a Estratégia Europeia para a Deficiência.

Que uma pessoa com deficiência seja, mercê dessa circunstância, diferente é um facto! Mas que ela nunca se sinta diminuída na sua condição de cidadã implica uma responsabilidade para todos os outros cidadãos e, sobretudo, para os poderes públicos.

De tudo isso decorre a emergência para os cidadãos deficientes de um conjunto de direitos que se estruturam como polo sinalagmático de outros tantos deveres do Estado e da sociedade em geral.

Fazer com que esse universo de direitos tenha na União Europeia um efetivo conteúdo normativo é uma obrigação jurídico-política que depende, essencialmente, deste Parlamento, mas que esses direitos não sejam reduzidos a ornamentos proclamatórios dos preâmbulos legislativos ou a flores de retórica dos discursos políticos, mas tenham sentido e utilidade práticos para os cidadãos deficientes, depende de todos os cidadãos da União.

Kateřina Konečná (GUE/NGL). – Jsem bytostně přesvědčena, že síla společnosti se určuje mimo jiné i podle toho, která se chová k těm v těžké životní situaci. Osoby se zdravotním postižením během svého života čelí mnoha překážkám a je úkolem solidární společnosti jim pomáhat v jejich odstraňování. Jádrem strategie pro pomoc osobám se zdravotním postižením proto musí být rovnost a zákaz diskriminace. Jak v otázce přístupu ke zdravotní péči, tak v přístupu k práci, vzdělání, sociální ochraně apod. Zapomínat bychom neměli ale ani na ty, kteří jim se zajištěním lepších podmínek pomáhají, a to na rodinné příslušníky. Ti jsou velmi často neplacení pečovatelé.

Osobně si totiž velmi vážím všech, kteří dávají velmi fyzicky a psychicky náročnou pomoc svým rodinným příslušníkům se zdravotním postižením. Dámy a pánové, pečujeme o osoby v těžké životní situaci, neboť jinak nemůže mluvit o civilizačních hodnotách.

Mireille D'Ornano (EFDD). – Monsieur le Président, le handicap est un sujet bien trop sérieux pour que l'on se contente de longues et récurrentes déclarations d'intention. Aussi, j'approuve totalement la volonté d'appliquer dans les meilleurs délais les principes de la convention des Nations Unies relative aux droits des personnes handicapées.

En outre, des réglementations et lois nationales existent déjà. C'est donc dans chaque État qu'il convient de veiller à leur application effective.

À ce titre, la Commission européenne sera difficilement crédible pour appeler à renforcer, par exemple, les obligations légales d'accessibilité aux bâtiments publics, quand on connaît l'austérité budgétaire que Bruxelles impose à un certain nombre d'États membres.

Bien que ce rapport soit assez complet, il est regrettable qu'aucune mention ne soit faite de la mobilité des personnes handicapées au quotidien. On aurait pu rappeler l'importance des aides financières à l'adaptation des véhicules, ou encore de la promotion du covoiturage en entreprise entre personnes valides et handicapées.

Michaela Šojdrová (PPE). – Mr President, colleagues, rapporteur Helga Stevens, I am convinced that we have to improve the living conditions of people with disabilities. I admire how they are able to overcome obstacles, but they still need to be helped.

The key areas are education and employment, that is to say the accessibility of services that enable integration. Involvement in work for disabled people has a positive impact on other aspects of their life and it leads to greater financial and social independence. Employment also simplifies integration and helps to overcome prejudices by society. Therefore, some of the facts mentioned in the report concern me. For example, in some Member States, the work of people with disabilities is not sufficiently valued. Certainly, we understand that they have to develop much more energy to meet their performance targets and do not always achieve the required results, so we should appreciate their efforts and ensure they have decent working conditions.

A precondition for integration is equality-inclusive education. That is why I gladly accept the concrete provisions of the report, including Erasmus+ and other youth programmes being accessible to disabled people.

It is important to make life easier for people with disabilities through national activities, especially where the EU's role is limited, such as in the area of social security.

Siôn Simon (S&D). – Mr President, I would like to congratulate Ms Stevens both for this report and for all the work that she does on behalf of people with disabilities. There are 13 million people in the United Kingdom with disabilities, a disproportionately high number of whom live in the West Midlands, only 3.4 million of whom work. In the United Kingdom you are twice as likely to be unemployed if you are disabled and, if you are not working or not able to work, you are increasingly unlikely to be supported by the welfare system. The switch in the UK to universal credit is having a catastrophic effect on disabled people in just the way that this report talks about in point 61, in point 71, in recital A.

But we in these institutions are also not good at dealing with disability and are in no place to lecture. I wrote to the European Commission in September 2015 asking how many disabled people it employs and the answer is you don't know, because you don't collect the information. You do an anonymous survey of less than half your staff and it is not good enough!

Csaba Sógor (PPE). – Mr President, persons with disabilities are denied many of their fundamental rights each day. They suffer from indirect or direct discrimination when they are excluded from society, from work, or even the environment around them. Their labour market access is dismal and often they are directed towards benefit schemes instead of receiving the support needed to enter the workforce. As the report rightly points out, this happens despite the fact that the overall cost of keeping persons with disabilities out of the labour market is higher than including them in the workplace.

Unfortunately, instead of improvements, there are still instances in the EU where backward steps are taken. Recently, the Romanian Government adopted an emergency decree which removed the option for companies to compensate non-compliance with Romania's current quota law for employment for persons with disabilities by buying products from protective employment units. This cost the jobs and livelihood of most of the around 2 000 persons with disabilities working in sheltered employment and the existence of 740 employment and work services for persons with disabilities.

This happened in a country where the employment and activity rates for people with disabilities were already well below the EU average.

Situations like these make it imperative for us to maximise the implementation of the UNCRPD, improve EU coordination and urgently put in place support measures in all EU Member States.

Soledad Cabezón Ruiz (S&D). – Señor presidente, tener una estrategia en la Unión Europea sobre discapacidad es importante, pero ser ambicioso con ella y su cumplimiento lo es más.

Quiero comenzar recordando que, a día de hoy, no tenemos una definición ni criterios armonizados en la Unión Europea sobre lo que realmente es una discapacidad —unos criterios que nos permitan establecer indicadores y datos comparables y, con ello, poner en marcha una estrategia claramente integral para trabajar con la discapacidad—, lo que, además, genera desigualdad entre los Estados miembros.

Debo mencionar la cuestión de género: de nuevo, una vez más, el eslabón débil en la discapacidad también son las mujeres. Necesitamos una verdadera perspectiva de género en todas las políticas sobre la discapacidad en la Unión Europea, y me permitiría proponer que los Fondos Estructurales se utilicen de forma específica para financiar proyectos en este ámbito.

Y, finalmente, quería pedir una mayor atención para los niños con discapacidad y los discapacitados intelectuales: son personas que, de entrada, ya tienen la primera barrera, que es poder expresar cuáles son sus problemas.

Krzysztof Hetman (PPE). – Panie Przewodniczący! W Unii Europejskiej żyje aż 80 milionów osób z niepełnosprawnościami. Nie możemy pozwolić na to, by osoby te nie mogły w pełni korzystać z przynależnych im praw obywatelskich. Pomimo że prace nad zwiększeniem dostępności oraz lepszym włączeniem społecznym osób niepełnosprawnych postępują, w dalszym ciągu pozostaje jeszcze znaczny obszar, który wymaga poprawy. Musimy szybko i skutecznie zakończyć prace nad europejskim aktem w sprawie dostępności, aby ułatwić osobom z niepełnosprawnościami dostęp do produktów i usług, a tym samym umożliwić im samodzielne i godne życie.

Szczególnie istotne są też działania na rzecz zwiększania zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami, gdyż w dalszym ciągu problem bezrobocia w tej grupie społecznej jest znaczący. W moim przekonaniu sytuacja ta może ulec zmianie poprzez odpowiednie zachęty dla pracodawców, wspieranie tworzenia przedsiębiorstw społecznych czy też tworzenie elastycznych i integracyjnych warunków pracy.

Zwiększenie zatrudnienia osób niepełnosprawnych jest również możliwe poprzez zapewnienie dobrej jakości edukacji włączającej już od najmłodszych lat. W tym aspekcie należy unikać polityki segregacji, jak również eliminować bariery architektoniczne i komunikacyjne. Ponadto z uwagi na wysoki odsetek niepełnosprawnych przedwcześnie kończących naukę należy zapewnić szeroki wachlarz programów uczenia się przez całe życie.

Biljana Borzan (S&D). – Gospodine predsjedniče, u Europskoj uniji živi više od 80 milijuna osoba s invaliditetom, a više od polovice njih su žene. Njima je hitno potrebno pristupačno okruženje bez predrasuda. Unatoč brojnim međunarodnim konvencijama i odredbama europskog prava, uključujući i postojeću Europsku strategiju za osobe s invaliditetom, osobe s invaliditetom i dalje ne ostvaruju u potpunosti svoja građanska i socijalna prava.

Želim također upozoriti da velik broj slabo pokretnih osoba i osoba s invaliditetom u Europskoj uniji živi u višekratnim zgradama bez liftova. Ti su ljudi zatočeni svojih stanova i često im je jedina alternativa institucionalizacija. Pozivam države članice da iskoriste Europska i nacionalna sredstva koja su im na raspolaganju i olakšaju tim ljudima život.

Zaključno, pristupačnost i nediskriminacija osoba s invaliditetom se treba promovirati kroz strukturne fondove Europske unije.

Lara Comi (PPE). – Signor Presidente, complimenti anche per l'italiano, quindi la ringrazio doppiamente, e ringrazio anche la signora Commissario con la quale abbiamo sempre collaborato molto bene, onorevoli colleghi, io una delle domande che mi porrei è se l'Europa è una comunità che può definirsi davvero civile, se è sufficiente parlare di libertà di parola, di movimento, di espressione e di voto, e se questo è solamente tutto il concetto della civiltà.

Io mi trovo qui oggi anche a ringraziare i sindaci che sono sempre vicini, in particolar modo, ai cittadini con difficoltà e abbiamo proprio qui in plenaria l'Associazione nazionale dei piccoli comuni, che a volte hanno veramente poche risorse per poter aiutare coloro che veramente sono in difficoltà, eliminare tutte le barriere architettoniche ma anche dare loro un aiuto.

Permettetemi di concludere il mio intervento ricordando veramente una ragazza, una ragazza italiana che si chiama Ilaria Bidini, che proprio per la sua disabilità ha subito atti di bullismo. Questa ragazza ha ottenuto il titolo di Cavaliere della Repubblica italiana per il suo coraggio. È una ragazza che ha reagito davanti alla vergogna, devo dire, e all'indecenza di commenti, di accuse, di minacce e di insulti di giovani, ma non solo di giovani, per il fatto di essere disabile. Per la sua grande forza, io oggi posso dire «Je suis Ilaria», perché è l'esempio di come bisogna reagire. La felicità non ha barriere architettoniche.

Francesc Gambús (PPE). – Señor presidente, señora comisaria, quisiera agradecer, en primer lugar, el trabajo realizado por la ponente y quisiera animarles a una reflexión. Los legisladores debemos dejar de pensar, de una vez por todas, que las políticas públicas en relación con la discapacidad son unas políticas sectoriales, para transformarlas en políticas universales.

En Europa hoy son 80 millones las personas que conviven con algún tipo de discapacidad, pero potencialmente somos los 500 millones de ciudadanos europeos quienes algún día podemos tener que hacer frente a ello. Demasiadas veces afrontamos nuestro día a día como si fuésemos perfectos e indestructibles, olvidando nuestro carácter humano y, por tanto, frágil.

Insisto: la futura Estrategia Europea sobre Discapacidad debe tener la ambición de ser universal, no sectorial, siendo clave la accesibilidad en todos los ámbitos de nuestro día a día, en casa, en el trabajo, en los transportes, en las calles y en todos y cada uno de los aspectos cotidianos, para garantizar la independencia vital a la que tiene derecho toda persona.

Ivica Tolić (PPE). – Gospodine predsjedniče, čestitke gospođi Stevens i potpora ovom sveobuhvatnom izvješću.

Prije svega je važno zaista osigurati pristupačnost, što je temeljno načelo i osnovni preduvjet za ostvarivanje svih drugih prava osoba s invaliditetom sadržanih u Konvenciji UN-a. Nedavno sam sudjelovao u zdravstvenom simpoziju stopostotnih hrvatskih ratnih vojnih invalida na kojem smo zaključno upravo definirali pitanja pristupačnosti u području informacijskih i komunikacijskih tehnologija, području svih vrsta usluga, javnim institucijama i ostalim područjima iz okruženja.

Također je pitanje iskaznica Europske unije za osobe s invaliditetom ocijenjeno kao vrlo važno, zaključujući kako je potrebno što prije pilot-projekt u kojem sudjeluje samo osam zemalja članica Europske unije proširiti na sve zemlje članice, kao i parkirne karte Europske unije.

Važno je nadalje primjenjivati načelo uzajamnog priznavanja invaliditeta u svim državama članicama.

Na kraju, važno je stalno ulagati u kvalitetu ortopedskih pomagala te osigurati pristupačnost kvalitetnih pomagala za sve građane s invaliditetom. Nužne su i promjene u zemljama članicama kako bi količina ortopedskih pomagala bila pitanje specijalista, a ne pravilnika.

Zgłoszenia z sali

Patricija Šulin (PPE). – Evropska strategija o invalidnosti nosi pomembno sporočilo, saj določa strategijo za okrepitev vloge invalidov, tako da lahko v celoti uživajo svoje pravice in sodelujejo v družbi in gospodarstvu enako kot drugi. Za najboljše izvajanje strategije morajo institucije in države Evropske unije sodelovati in s tem krepiti zavest o težavah, povezanih z invalidnostjo.

Po oceni Zveze delovnih invalidov Slovenije in Statističnega urada Republike Slovenije je invalidov v Sloveniji med 160.000 in 170.000. Veliki večini zdravje ne dopušča, da bi delali, tisti, ki bi lahko, pa jih več kot tretjina ne more najti službe, zato so odvisni od državne pomoči, ki je zelo majhna, zato jih veliko živi pod pragom revščine.

7500 Slovencev, ki prejema invalidsko pokojnino, je le-ta nižja od 300 evrov na mesec. Sicer država tem ljudem omogoča pridobitev varstvenega dodatka, vendar višina celotnega mesečnega zneska znaša nekako 450 evrov, kar je vsekakor pod pragom revščine. Za invalide mora celotna družba narediti več, ne glede na določila evropske strategije.

Monika Beňová (S&D). – Vážený pán predsedajúci, postihnutí spoluobčania sa v Európskej únii stále musia borit s množstvom problémov a situácií, ktoré im prináša každodenný život.

Pre práva osôb so zdravotným postihnutím je dôležitý dohovor, ktorý sú členské štáty povinné čo najskôr v celom rozsahu implementovať. Zdravotne postihnutí občania sú odkázaní na našu pomoc často aj v takých oblastiach, ktoré by pri lepšie cielenej pomoci zvládli sami.

Osobitnou kapitolou sú a dôraz treba položiť najmä na zdravotne postihnuté ženy. Tieto sa často ocitajú na pokraji chudoby a nedôstojného života. Ešte komplikovanejšia situácia nastáva v rodinách, kde je zdravotne postihnutá mama – žena – a zároveň zdravotne postihnuté niektoré z detí.

Preto musíme hovoriť o tom, že musíme stanoviť akúsi minimálnu hranicu príjmu pre takéto rodiny a pre takéto matky, aby mohli žiť dôstojný a plnohodnotný život a aby ho mohli zabezpečiť aj svojim deťom. Takisto treba venovať pozornosť opatrovateľským službám, ktoré si zdravotne postihnutí občania zaslúžia a ktoré sú často podceňované. Ďakujem, pán predsedajúci.

Νότης Μαρτιάς (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, η 3η Δεκεμβρίου έχει καθιερωθεί ως Παγκόσμια Ημέρα των Ατόμων με Αναπηρία και νομίζω ότι η σημερινή συζήτηση, αλλά και η ψήφιση της έκθεσης της κ. Stevens για την ευρωπαϊκή στρατηγική για την αναπηρία, είναι ο καλύτερος τρόπος για να δείξουμε, ως Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ότι στηρίζουμε τα άτομα με αναπηρία και, κυρίως, ότι προχωρούμε στις διαδικασίες εφαρμογής της διεθνούς σύμβασης του ΟΗΕ για τα άτομα με αναπηρία.

Έχουμε συζητήσει πολλές υποθέσεις ατόμων με αναπηρία στην Επιτροπή Αναφορών και νομίζω ότι τα μέτρα που παίρνουμε για την ενίσχυση της αλληλεγγύης, της ισότητας, της προσβασιμότητας, της κινητικότητας και, φυσικά, της στήριξης των ατόμων με αναπηρία, καθώς και για τις αμοιβές και τα θέματα εκπαίδευσης και κατάρτισης, είναι καθοριστικά. Δυστυχώς όμως, η πολιτική που εφαρμόζει η Τρόικα στην Ελλάδα οδηγεί ουσιαστικά στο να πετάει πλέον το σύστημα τα άτομα με ειδικές ανάγκες στον κοινωνικό Καιάδα. Περιορίζονται όλες οι αναπηρικές συντάξεις και όλα τα κοινωνικά επιδόματα υπέρ των αναπήρων στην Ελλάδα. Το αναπηρικό κίνημα κάνει δυνατό αγώνα για να μπορέσει να στηρίξει τα άτομα με αναπηρία· παλεύει ενάντια στην Τρόικα.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – Je mou povinností nejen jako poslanec, ale především jako lékaře podporovat a prosazovat každý návrh, které opatření, které usnadní život lidem se zdravotním handicapem. Návrh usnesení o provádění Evropské strategie pro pomoc osobám se zdravotním postižením k tomu samozřejmě patří.

Je smutnou realitou, že řada dosavadních opatření na úrovni EU vůči osobám se zdravotním postižením nebyla a nejsou uplatňována důsledně a nebyla v potřebném rozsahu kontrolována jejich realizace. Domnívám se, že v přístupu k osobám se zdravotním postižením musíme být více ambiciózní alespoň tak, jak se nám to povedlo nedávno při přijímání tzv. aktu přístupnosti. Podpora zaměstnanosti osob s postižením, jejich nediskriminace a zvyšování kvality sociálních služeb musí být samozřejmostí.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, η στήριξη και η υπερψήφιση της έκθεσης για την υλοποίηση της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την αναπηρία αποτελεί ένα ισχυρό μήνυμα ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στέκεται δίπλα και αλληλέγγυο σε όλα αυτά τα άτομα. Διότι αν υπάρχει κάτι για το οποίο είμαστε περήφανοι που ανήκουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και είμαστε Ευρωπαίοι, είναι το ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο θεμελιωτής της ισότητας, της κατάργησης των διακρίσεων και της στήριξης όλων αυτών των ατόμων που πραγματικά έχουν ανάγκη την υποστήριξή μας.

Πολιτισμός για εμάς εδώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση σημαίνει όλα αυτά τα άτομα να έχουν ακριβώς τις ίδιες δυνατότητες και την ίδια ευχέρεια που έχουν όλοι οι ευρωπαίοι πολίτες. Σημαίνει δυνατότητα πρόσβασης στην παιδεία και στην εργασία, και σε όλους τους τομείς να υπάρχει απόλυτη και απεριόριστη ισότητα, η οποία πρέπει να διασφαλιστεί με συγκεκριμένα έργα και πράξεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό, θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό η Ευρωπαϊκή Ένωση να χρηματοδοτήσει και να στηρίζει έμπρακτα όλες αυτές τις δράσεις και τις ενέργειες. Πρέπει να καθιερωθεί η ευρωπαϊκή κάρτα για την αναπηρία, να καθιερωθεί σε όλα τα κράτη μέλη το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα για τα άτομα με αναπηρίες και να δώσουμε ένα πραγματικά ισχυρό μήνυμα ότι είμαστε εμπράκτως δίπλα στα άτομα αυτά που χρειάζονται πραγματικά την στήριξή μας.

Caterina Chinnici (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signora Commissario, la relazione di cui oggi si discute evidenzia le numerose criticità che ancora oggi ostacolano la piena e paritaria partecipazione dei disabili nella società moderna e nel mondo del lavoro. Ringrazio la collega Stevens per il suo lavoro e apprezzo molto che abbia inserito nella relazione specifiche disposizioni a tutela dei bambini disabili, che di fatto purtroppo spesso vengono esclusi dal sistema educativo a causa di ostacoli giuridici e organizzativi.

Considero di fondamentale importanza che i bambini e i ragazzi con disabilità ricevano non solo un'educazione e una formazione professionale di qualità, ma anche ogni necessario sostegno da parte delle istituzioni volto alla promozione dell'occupabilità. A tal proposito, sono convinta che le istituzioni europee abbiano il dovere di assicurare che i programmi dedicati ai giovani, e fra questi Erasmus e la Garanzia giovani, siano pienamente accessibili a tutti i ragazzi disabili e costituiscano uno strumento essenziale per la loro partecipazione e integrazione. È necessario che l'Unione, attraverso l'attuazione della strategia europea sulla disabilità, dia un segnale forte a tutti gli Stati membri in materia di solidarietà e inclusione.

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, le persone con disabilità hanno pari diritti, tra cui quelli inalienabili alla dignità, alla parità di trattamento, a una vita indipendente e alla piena partecipazione alla vita sociale, ma troppo spesso si trovano ad affrontare discriminazioni e ostacoli nell'esercizio dei propri diritti.

La strategia europea sulla disabilità prevede aree di intervento strettamente interconnesse e, proprio perché interconnesse, se non raggiungiamo risultati soddisfacenti in tutti gli ambiti non potremo dire di averla pienamente compiuta. Va innescato un circolo virtuoso in grado di valorizzare pienamente le potenzialità della persona, favorendo la vita indipendente e la piena inclusione delle persone con disabilità e facendone un elemento positivo e produttivo anche all'interno del contesto lavorativo.

Particolarmente importante è il riferimento al «dopo di noi», una strategia di assistenza delle persone con disabilità gravi dopo il decesso dei loro cari. È un aspetto della cura del disabile particolarmente delicato, che il mio paese sta già attuando e che la civilissima Europa, avanguardia dei diritti nel mondo, non poteva e non può ignorare.

(Koniec zgłoszeń z sali)

Marianne Thyssen, *Member of the Commission*. – Mr President, I would like to finish by thanking you for today's constructive discussion and for your valuable remarks. It shows the European Parliament's strong commitment to the implementation of the United Nations Convention. The objectives of our European Disability Strategy remain fully relevant and we are committed to complete its actions before 2020.

By 2020 it is expected that one European citizen in five will experience a degree of disability. The challenge is not becoming smaller, all the more reason to start our reflection on Europe's approach to implement the UN Convention after 2020. In 2018 I will launch an external independent evaluation of the outcomes of the current strategy. At the same time, we will ensure a structured process to collect the views of stakeholders and citizens. Your resolution is an important contribution to define and elaborate the post-2020 scenario and I count on your continued involvement.

Helga Stevens, *Rapporteur*. – Ik wil de schaduwrapporteurs en de collega's hartelijk danken voor hun constructieve *input* in dit debat van vandaag. Wij gaan er allemaal mee akkoord dat Europa toegankelijker moet worden op alle domeinen die echt belangrijk zijn voor ons allemaal en dus niet alleen voor personen met een beperking, maar voor ons allemaal. Dat betekent toegankelijk onderwijs, tewerkstelling, opleiding, openbaar vervoer, noem maar op, ruimtelijke ordening, winkels, media, internet, goederen en diensten. Erasmus+ wil ik er ook bij vernoemen.

We mogen niet vergeten dat zowel de Europese Unie als bijna alle Europese lidstaten het Verdrag voor mensen met een handicap geratificeerd hebben. Maar dat is niet voldoende. Er moet ook actie volgen.

Hier in dit huis zijn er al veel mooie woorden geuit over gelijke kansen, gelijke rechten voor personen met een beperking en ook over het belang van inclusie voor elke persoon met een beperking. Vele lidstaten erkennen dit, maar laten we eerlijk zijn: als we kijken naar de Verenigde Staten, moeten wij ook de hand in eigen boezem durven steken en durven erkennen dat wij enorm achterop hinken. In de Verenigde Staten kunnen personen met een beperking gerust naar school gaan, een job aanvaarden, met ondersteuning kunnen ze een winkel binnenstappen, of de bank. Ze kunnen naar de cinema, naar een museum, naar een sportstadion; het lijstje is eindeloos. Zij kunnen dat doen zonder barrières.

Maar als wij kijken naar Europa, dan is de situatie soms huilen met de pet op. Vele mensen kunnen er hier alleen maar van dromen. Kijk naar Brussel, naar Antwerpen, kijk naar Parijs, kijk naar Berlijn: niet toegankelijk!

Waarom die achterstand hier in vergelijking met de Verenigde Staten? Ik denk dat we ambitieuzer moeten zijn. Personen met een beperking worden in Europa nog steeds geconfronteerd met heel wat obstakels. In de Verenigde Staten zijn die al lang weggewerkt. Waarom kan dit hier nog niet? Waarom zijn die barrières er nog? Horen die mensen er niet bij dan? Ik denk dat we de problemen onder ogen moeten durven zien.

Jullie weten dat 3 december de internationale dag is voor personen met een beperking. Vandaar mijn vraag aan jullie: sta eens één dag in de schoenen van die mensen. Blinddoek je ogen, stop oordopjes in je oren, leen eens een rolstoel en kom mij dan achteraf eens vertellen hoe het komt dat personen met een beperking nog steeds geconfronteerd worden met tal van barrières. Wij kunnen het verschil maken voor hen in Europa. Niet alleen woorden, maar ook daden!

Door mijn verslag goed te keuren kunnen we aandringen op de uitvoering ervan in de lidstaten en in de Raad en de Commissie. Ik denk dat we een duidelijk signaal moeten geven aan de Commissie, de Raad en de lidstaten dat iedereen meetelt. Ook personen met een beperking zijn volwaardige burgers in Europa!

Przewodniczący. – Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się w dniu dzisiejszym, tj. w czwartek 30 listopada 2017 r.

Oświadczenia pisemne (art. 162)

Isabella Adinolfi (EFDD), *per iscritto*. – Il tema della disabilità è fondamentale. Nonostante i grandi passi avanti compiuti, anche grazie alle nuove tecnologie e alla digitalizzazione, molto ancora resta da fare per garantire una effettiva implementazione dei diritti fondamentali dei disabili. A questo proposito, una strategia europea consentendo un proficuo scambio di esperienze e buone pratiche, può apportare dei miglioramenti concreti per tutti quei Paesi europei che ancora hanno molto da fare in questo campo. Credo che il ruolo dello Stato e delle Istituzioni quando parliamo di persone affette da disabilità, ed in special modo dei giovani, debba infatti essere un ruolo attivo. Non è concepibile che le famiglie e le stesse persone affette da disabilità vengano abbandonate a se stesse e debbano fare fronte da sole a tutti i problemi e le difficoltà. Servono così gesti concreti, come per esempio la ratifica, che sembra avverrà a breve, da parte dell'Unione europea del Trattato di Marrakech, il quale mira a facilitare l'accesso e lo scambio transfrontaliero di opere accessibili per le persone non vedenti o affette da altre patologie visive. Solo con politiche ed azioni concrete le Istituzioni possono essere credibili e non sbandierando *slogan* vuoti, buoni solo a sentirsi a posto con la propria coscienza che però non portano alcun aiuto concreto a chi si trova in difficoltà.

Ignazio Corrao (EFDD), *per iscritto*. – I miei complimenti alla collega Stevens per l'ottimo lavoro svolto. Purtroppo però i buoni propositi messi nello scrivere, su come la strategia per la disabilità debba diventare universalmente risolutiva, spesso si scontrano con le realtà ad esempio del mio. La sussistenza di barriere architettoniche nelle scuole è una condizione che impedisce a molti bambini di accedere alle proprie aule, precludendogli la possibilità di poter studiare con i propri compagni. Ad oggi le figure professionali in grado di accompagnare i bambini, oltre a non essere regolamentate, molto spesso non sono neanche professionalmente adatte alle esigenze dei bambini disabili. L'accesso al lavoro e le vergognose condizioni in cui si trovano molti lavoratori con disabilità, vittime di discriminazione e ingiusti licenziamenti, sono ancora una triste realtà, per non parlare del concetto di deistituzionalizzazione, ovvero la possibilità di poter decidere come poter disporre della propria condizione di disabilità, concetto ancora oggi sconosciuto dalle mie parti. Questa è la prova che non siamo ancora pronti come società ad accogliere la disabilità semplicemente come una condizione comune e universalmente accettata.

Auspico un rilancio istituzionale e civile in tale direzione.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – As questões da deficiência são centrais na construção de sociedades justas, solidárias, desenvolvidas. A Convenção das Nações Unidas sobre os Direitos das Pessoas com Deficiência estabelece medidas de base técnica e política que merecem o nosso apoio. A Estratégia Europeia para a Deficiência deve também ser considerada um relevante documento orientador para a salvaguarda dos direitos dos cidadãos com deficiência. Mas se o papel tudo aguenta, o que é necessário e faz falta é transportar os bons princípios e orientações ali inscritos para a realidade concreta na vida das pessoas com deficiência. E aqui é infelizmente muito o que está por fazer, como vêm denunciando as organizações e associações de deficientes. A ratificação da Convenção das Nações Unidas sobre os Direitos das Pessoas com Deficiência não produziu, até à data, qualquer efeito nas medidas adotadas a nível europeu. Destaque-se a ausência de financiamentos para a implementação da Estratégia Europeia. Financiamentos que não vão faltando para outras áreas, como a escalada militarista e armamentista em curso na UE. Acresce que de pouco servirão estratégias e boas intenções se umas e outras não forem acompanhadas de imprescindíveis ruturas com as políticas da UE, que eternizam a dita austeridade e se repercutem dramaticamente sobre os cidadãos com deficiência e suas condições de vida.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *in writing*. – There are up to 80 million people with disabilities in the EU facing challenges in education and employment on a daily basis. Only 48% of persons with disabilities are actively involved in the labour market and only 28% have finished higher education. The Members of the European Parliament call upon the EU co-legislators to approve the European accessibility act without further delay as a key part of the European Disability Strategy. Inaccessibility causes exclusion from various areas, including culture or transport, and thus limits the possibilities of social engagement. In order to effectively fight segregation in education, participation in the EU programmes, such as Erasmus+ or the Youth Guarantee, should be granted. Furthermore, I call on the Commission to encourage the uninvolved Member States to join the EU Disability Card project, which secures equal access to benefits for people with disabilities across the EU. A high level of awareness is crucial to fully benefiting from the support programmes. Therefore, the local authorities should guarantee the maximum access for people with disabilities to documents and services. I hope the EU institutions will take the lead and ensure that all their websites are adjusted to the needs of visually impaired people.

Krystyna Łybacka (S&D), *na piśmie*. – W kontekście sprawozdania dotyczącego wdrażania europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności zwracam uwagę na trzy kwestie związane z moją działalnością w Komisji Kultury i Edukacji.

Po pierwsze, biorąc pod uwagę wysoki odsetek osób niepełnosprawnych, które kończą naukę przedwcześnie, konieczne jest rozszerzenie oferty kształcenia ustawicznego ze szczególnym uwzględnieniem kształcenia na odległość, w tym e-learningu.

Ponadto, kluczowe są działania na rzecz ułatwienia mobilności osobom niepełnosprawnym, w tym zapewnienie im możliwości: korzystania z karty niepełnosprawności we wszystkich krajach UE, przenoszenia uprawnień i świadczeń socjalnych oraz odpowiedniego wsparcia finansowego dla mobilności w ramach programu Erasmus+.

Finalnie, w ślad za sprawozdaniem apeluję o zapewnienie młodym osobom niepełnosprawnym dostępu do wysokiej jakości staży i praktyk oraz ich większego wsparcia w poszukiwaniu zatrudnienia, wykorzystując przy tym europejskie programy i inicjatywy.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – Ce texte a pour objectif une absence totale de discrimination pour les handicapés dans le cadre d'une Europe «sans entrave», avec des actions en deux temps: 2017-2020 puis 2020-2030.

Je soutiens évidemment, dans le principe, une telle démarche. Mais il ne faut pas être dupe, ce texte a une tout autre portée: la création d'un marché concernant 120 millions de personnes, dépassant les 30 milliards d'euros! Je tiens personnellement, étant handicapé victime de déficience visuelle, à ce que ce sujet ne soit pas instrumentalisé.

Par ailleurs, je déplore les difficultés sémantiques que rencontre le texte sur la définition du handicap. En effet, le handicap est la somme des déficits fonctionnels et/ou cognitifs et non pas, comme le prétend le texte, la somme des obstacles que la société doit lever pour que le handicapé ait une vie normale.

Aussi, je déplore que ce texte aboutisse à une cacophonie normative et plus largement, qu'il instrumentalise la problématique du handicap et des handicapés pour justifier des marchés captifs.

Alfred Sant (S&D), *in writing*. – In the aftermath of 2008 economic crisis, austerity policies forced Member States to cut expenditure for care and support services for people with disabilities. In the same period, the Commission developed a ten-year Strategy for people with disabilities, to better protect them and to align the EU with international standards. These principles and guidance in the Strategy hardly match the budgetary cuts under the Stability and Growth Pact. Notwithstanding, at half of its life span, most Member States, likewise the government in Malta, are implementing the Disability Strategy through measures intended for every person with a disability to become an active citizen, with better opportunities in the labour market and better access to educational experience and social protection. The principles and guidance are well embraced across the EU, but the reality is that their full implementation is still hindered by strict budgetary rules. Under the impetus of Juncker's Commission there is a genuine recognition that the European project needs to put vigour back into its social dimension. My view is that in the 2020-2030 Strategy, the Commission should build on what has been already achieved at national level and include investments obligation for Member States to boost social services and infrastructures.

Monika Smolková (S&D), písomne. – V Európskej únii (EÚ) žije približne 80 miliónov osôb so zdravotným postihnutím, z ktorých 46 miliónov tvoria ženy. Veľmi vážne ma znepokojuje to, že až 75 % osôb s ťažkým zdravotným postihnutím v EÚ nemá príležitosť plnej účasti na trhu práce, pričom niektoré skupiny čelia ďalším typom diskriminácie na základe druhu zdravotného postihnutia. Hoci prístup na najvyššej dosiahnuteľnej úrovni zdravotnej starostlivosti, a to bez diskriminácie na základe zdravotného postihnutia, je základným právom, osoby so zdravotným postihnutím naďalej čelia pretrvávajúcim prekážkam, ktoré im bránia v rovnakom prístupe k zdravotníckym službám vrátane nedostatku dostupných informácií o nárokoch na zdravotnú starostlivosť, diskriminačného zaobchádzania zo strany súkromných zdravotných poisťovní, nedostupných zariadení zdravotnej starostlivosti a často nižšej kvality starostlivosti, ktorá nie je prispôbená individuálnym potrebám. Podporujem uznesenie, lebo som presvedčená o tom, že EÚ a jej členské štáty by mali prijať také opatrenia, ktoré zabezpečia všetkým osobám so zdravotným postihnutím možnosť vykonávať svoje práva zakotvené v zmluvách a právnych predpisoch EÚ. Očakávam, že Komisia a členské štáty zavedením navrhovaných opatrení zabezpečia, že všetky osoby so zdravotným postihnutím budú mať možnosť plne uplatňovať svoje práva a začleniť sa a zúčastňovať sa na živote spoločnosti.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (S&D), în scris. – Se cunoaște faptul că persoanele cu dizabilități sunt persoanele care au incapacități fizice, mentale, intelectuale sau senzoriale pe termen lung, care, în interacțiune cu diferite bariere, pot împiedica participarea lor totală și efectivă la viața socială, în condiții de egalitate cu ceilalți. Elementele centrale ale Strategiei europene pentru persoanele cu dizabilități sunt egalitatea și nediscriminarea, deoarece persoanele cu dizabilități se confruntă cu obstacole suplimentare și cu multiple forme de discriminare și stigmatizare. Persoanele cu dizabilități au nevoi complexe, suferind de lipsă de sprijin, de protecție, de comunicare și de informare cu privire la serviciile și drepturile lor.

Cum aceste persoane au venituri mai reduse, cheltuieli mai mari și o rată mai ridicată a șomajului, se impune adoptarea unor măsuri de discriminare pozitivă, inclusiv adoptarea unor procente minime de angajare a persoanelor cu dizabilități în sectorul public și în cel privat. Astfel, cele aproximativ 80 de milioane de persoane din UE care nu pot, deseori, să participe din plin la viața socială și economică din cauza barierelor fizice și comportamentale vor putea beneficia de șanse egale și de o reală incluziune și participare socială.

Indrek Tarand (Verts/ALE), in writing. – While equality and non-discrimination are at the core of the Disability Strategy, we must not forget that there still is a long way to go, and that every day that we have not achieved the goals is a day where disabled people are in effect unequal. Simple things that the rest of us take for granted in our everyday lives remain out of reach for people with disabilities. While I welcome the progress that has been made, I remain deeply disappointed that to this day the Marrakech Treaty has not been fully ratified and implemented by the contracting parties, even though it was adopted in 2013. We must be significantly more ambitious in securing the rights of a group of people who are among the most vulnerable in our society.

Claudia Tapardel (S&D), in writing. – There are an estimated 80 million persons with disabilities in the EU, of whom more than half are women. They all have equal rights in all fields of life and are entitled to inalienable dignity, equal treatment, independent living and autonomy. It is therefore important that the European institutions fight against all forms of discrimination and provide for equal participation of persons with disabilities in society. Consequently, it is commendable that we have made important steps forward and I am also happy to see Parliament taking this ambitious view in the present report. After recently acceding to the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities – and implementing the first European Disability Strategy – I agree that we are more than ever under pressure to offer better conditions to our citizens. From the transport perspective, we need to do more, so that those in need can enjoy seamless, accessible and independent travel. This is in accordance with the EU Treaties that guarantee the right to free movement for all citizens, and refers to everything from the designing of transport vehicles and stations, to providing assistance from the point of departure to the point of arrival at the final destination of a disabled passenger.

Valdemar Tomaševski (ECR), raštu. – Europos Sąjunga gyvena apie 80 mln. neįgaliųjų. Visi neįgalūs asmenys privalo turėti lygias teises visose gyvenimo srityse bei neatimamą teisę į neatimamą orumą, vienodą požiūrį, nepriklausomą gyvenimą, autonomiją ir visapusišką dalyvavimą visuomenės gyvenime. Ypatingas dėmesys turėtų būti atkreiptas į neįgalius vaikus, kuriems turi būti garantuota neatimama teisė gyventi su savo šeima, nes tai geriausiai atitinka jų interesus. Turint omeny tai, kad šeimos nariams dažnai tenka sumažinti arba nutraukti profesinę veiklą, kad galėtų prižiūrėti neįgalius šeimos narius, reikėtų sustiprinti tokių šeimų paramos priemones. Teisinius sprendimus reiktų pradėti nuo darbdavių motyvavimo, kad neįgaliųjų asmenų ori bei teisinga pozicija būtų užtikrinta viso proceso metu – nuo švietimo ir įsidarbinimo. Negali būti jokios diskriminacijos, susijusios su neįgaliųjų asmenų įdarbinimu. Kova su neįgaliųjų skurdu ir

socialine atskirtimi yra glaudžiai susijusi su sąlygų pagerinimu šeimos nariams, kurie dažnai yra neapmokami slaugytojai, nelaikomi samdomaisiais darbuotojais. Mes, kaip Parlamentas, turėtume į tai atkreipti didesnę dėmesį ir paraginti valstybes nares pateikti nacionalines slaugytojų paramos strategijas. Visoje Europos Sąjungoje būtina pašalinti visas teises kliūtis apibojančias neigaliųjų funkcionavimą visuomenėje visose gyvenimo srityse, įskaitant darbe, tam, kad galėtume pašalinti visus socialinės atskirties simptomus.

Ivo Vajgl (ALDE), pismo. – Pozdravljam sprejetje poročila o izvajanju evropske strategije o invalidnosti v Evropskem parlamentu. Poročilo namreč nazorno in jasno opozarja na probleme, s katerimi se invalidne osebe srečujejo v družbi, na trgu dela in v svojem lokalnem okolju.

Ugotovitve v poročilu pričajo o tem, da države članice kakor tudi institucije EU še vedno ne izvajajo v zadostni meri vseh določil Konvencije Organizacije združenih narodov o pravicah invalidov. Ta dokument Organizacije združenih narodov namreč predstavlja mednarodno sprejete standarde, ki odražajo življenjske in družbene potrebe invalidnih oseb. Ob tem posebej izpostavlja, da pravice invalidnih oseb ne morejo in ne smejo biti manjše kot pravice neinvalidnih oseb.

Poročilo odločno poziva države članice in Evropsko unijo, naj naredi več za vključevanje invalidnih oseb v družbeno življenje in na trg delovne sile. Še posebej pozdravljam tudi poziv, naj bodo invalidske organizacije vključene v pripravo evropske strategije o invalidnosti po letu 2020. Samo sodelovanje teh organizacij lahko zagotovi, da bo sprejet dokument, ki bo predstavljal dejanske potrebe in pričakovanja invalidnih oseb v Evropski uniji in širše.

Zato tudi podpiram opozorilo, da je treba zagotoviti ustrezno financiranje invalidskih organizacij in njihovih programov. Le dobro organizirane in finančno podprte organizacije invalidnih oseb lahko v imenu svojih članov kvalitetno izvajajo svoje plemenito poslanstvo.

PRESIDENZA DELL'ON. ANTONIO TAJANI

Presidente

7. Erklärung des Präsidenten

Presidente. – Cari colleghi, lo scorso venerdì 24 novembre, una moschea nel nord del Sinai, in Egitto, è stata oggetto di un attacco terroristico che ha ucciso centinaia di persone in preghiera. Recentemente l'Egitto ha subito un elevato numero di attacchi, ma questo è stato il più grave di tutta la storia moderna di questo paese. A nome del Parlamento europeo, desidero condannare questi attacchi ed esprimere il nostro sentito cordoglio alle vittime e alle loro famiglie e la nostra solidarietà a tutto il popolo egiziano.

La lotta al terrorismo deve essere un comune impegno di Europa ed Africa, come è stato sottolineato anche l'altro ieri nel corso delle riunioni che si sono svolte ad Abidjan, in occasione degli incontri tra il Parlamento europeo e il Parlamento panafricano e nel corso del vertice Unione europea-Unione africana.

Ieri pomeriggio, durante la cerimonia inaugurale del vertice Unione europea-Unione africana c'è stato un minuto di silenzio, al quale io mi sono associato in rappresentanza di tutti quanti voi. Se vogliamo ripetere anche un minuto di silenzio ora possiamo farlo.

(Il Parlamento, in piedi, osserva un minuto di silenzio)

Doru-Claudian Frunzulică (S&D). – Domnule președinte, stimați colegi, mâine, 1 decembrie, este ziua națională a României, care are o însemnătate deosebită pentru toți românii: crearea statului național unitar, suveran și independent la 1 decembrie 1918, împlinirea unui ideal de veacuri al românilor. Vreau să mulțumesc tuturor deputaților europeni pentru colaborare și parteneriat, tuturor țărilor membre ale Uniunii Europene pentru solidaritate și cooperare cu țara mea. În România, sprijinul, suportul pentru Uniunea Europeană continuă să fie unul mare. Românii au înțeles că viitorul Europei este strâns legat de viitorul Uniunii Europene și că este momentul acum, mai mult ca niciodată, pentru unitate și solidaritate, pentru eliminarea oricărei discriminări între statele membre, și mă refer aici în primul rând la Spațiul Schengen.

De asemenea, cred că este important să preluăm din experiența fiecărui alt stat membru al Uniunii Europene. În România noi avem o experiență pozitivă privind tratarea minorităților naționale care, indiferent de numărul membrilor săi, au un reprezentant în Parlamentul României. Doamnelor și domnilor, trebuie să lucrăm mai mult ca niciodată acum să convingem toți cetățenii Uniunii Europene că singura alternativă la Uniunea Europeană este o uniune europeană (*președintele a retras cuvântul vorbitorului*).

Presidente. – Onorevole Frunzuliță, grazie. Ci associamo anche noi agli auguri per la Festa nazionale della Romania.

8. Abstimmungsstunde

Presidente. – L'ordine del giorno reca il turno di votazioni.

(Per i risultati delle votazioni e altri dettagli che le riguardano: vedasi processo verbale)

8.1. Inanspruchnahme des Spielraums für unvorhergesehene Ausgaben 2017 (A8-0372/2017 - Jens Geier) (Abstimmung)

8.2. Entwurf des Berichtigungshaushaltsplans Nr. 6/2017: Senkung der Mittel für Zahlungen und der Mittel für Verpflichtungen infolge aktualisierter Vorausschätzungen der Ausgaben und einer Aktualisierung der Einnahmen (Eigenmittel und Geldbußen) (A8-0379/2017 - Jens Geier) (Abstimmung)

8.3. Inanspruchnahme des Solidaritätsfonds der Europäischen Union für Vorauszahlungen im Rahmen des Gesamthaushaltsplans der Union für das Haushaltsjahr 2018 (A8-0371/2017 - Inese Vaidere) (Abstimmung)

8.4. Inanspruchnahme des Flexibilitätsinstruments zur Finanzierung haushaltspolitischer Sofortmaßnahmen zur Bewältigung der anhaltenden Herausforderungen der Migration, des Flüchtlingszustroms und der Sicherheitsbedrohung (A8-0370/2017 - Siegfried Mureșan) (Abstimmung)

8.5. Inanspruchnahme des Europäischen Fonds für die Anpassung an die Globalisierung: Antrag EGF/2017/003 GR/Attica retail (A8-0367/2017 - Marie-Pierre Vieu) (Abstimmung)

8.6. Inanspruchnahme des Europäischen Fonds für die Anpassung an die Globalisierung: Antrag EGF/2017/005 FI/Retail (A8-0366/2017 - Răzvan Popa) (Abstimmung)

8.7. Haushaltsverfahren für 2018 (A8-0359/2017 - Siegfried Mureșan, Richard Ashworth) (Abstimmung)

— Dopo la votazione:

Bruno Gollnisch (NI). – Monsieur le Président, ma motion d'ordre portera sur les articles 5 à 9, entre autres, de notre règlement, ainsi que sur le texte relatif aux privilèges et immunités du Parlement.

Nous allons voter un texte concernant l'immunité d'une de nos collègues, Mme Gomes, immunité que je défendrai personnellement avec beaucoup de mes collègues, puisque les propos reprochés à Mme Gomes ont été tenus dans l'exercice de ses fonctions.

La seule chose que je ne comprends pas, c'est pourquoi cette jurisprudence est valable s'agissant de Mme Gomez et qu'elle ne l'est pas quand il s'agit de Mme Le Pen, de Mme Troszczynski ou d'autres qui s'expriment, évidemment, en qualité de député européen, mais qui ne rencontrent pas la même bienveillance de la part de la commission juridique de ce Parlement. Cela semble extrêmement choquant pour moi-même qui ai été pendant très longtemps membre de cette commission juridique et membre de la commission spéciale dite «du règlement, de la vérification des pouvoirs et des immunités».

Le Président. – Monsieur Gollnisch, nous sommes encore en train de discuter du budget, mais je précise que c'est la commission des affaires juridiques qui fait une proposition au Parlement, et celui-ci est libre de décider ce qu'il veut. Donc, c'est la démocratie qui va décider sur ce sujet.

Günther Oettinger, Kommission. – Herr Präsident! In aller Kürze. Wir haben ja umfassende Beratungen hinter uns, und wir glauben, dass heute eine Entscheidung auf dem Tisch liegt, die für alle Organe vertretbar ist.

Deswegen werben wir dafür, und ich bin dankbar für die konstruktive Arbeitsweise, die ich in letzten Wochen erleben konnte. Ich bin zuversichtlich, dass mit der jetzigen Entscheidung und dem Antrag, der vorliegt, eine gute Grundlage geschaffen worden ist.

Matti Maasikas, Council. – Mr President, honourable Members, I congratulate you on concluding your vote on the budget for the European Union for the year 2018. The agreement was reached at the Conciliation Committee meeting on 17 and 18 November.

On behalf of our budget negotiator, Mr Kivine, his team, and the whole Estonian Presidency, I would once more like to thank the Chair of the Committee on Budgets, Jean Arthuis, and rapporteurs Mureşan, Ashworth and Geier, as well as all the Members of the European Parliament who have worked hard and in a constructive spirit to reach this agreement.

Presidente. – Il progetto comune su cui il comitato di conciliazione ha raggiunto un accordo il 18 novembre è stato approvato sia dal Parlamento che dal Consiglio. La procedura di bilancio è stata attuata a norma dell'articolo 314 del trattato sul funzionamento dell'Unione europea. La procedura di bilancio per l'esercizio 2018 può dunque considerarsi conclusa. Dichiaro pertanto definitivamente adottato il bilancio dell'Unione europea per l'esercizio 2018. Procederò ora alla firma del bilancio.

PRÉSIDENCE DE MME Sylvie GUILLAUME

Vice-présidente

8.8. Antrag auf Aufhebung der Immunität von Ana Gomes (A8-0363/2017 - Laura Ferrara) (Abstimmung)

8.9. Änderungen bei den Mitteln für den wirtschaftlichen, sozialen und territorialen Zusammenhalt und bei den Mitteln für die Ziele „Investitionen in Wachstum und Beschäftigung“ und „Europäische territoriale Zusammenarbeit“ (A8-0358/2017 - Iskra Mihaylova) (Abstimmung)

- 8.10. Abkommen EU/Ägypten über wissenschaftliche und technologische Zusammenarbeit: Beteiligung Ägyptens an der Partnerschaft für Forschung und Innovation im Mittelmeerraum (PRIMA) (A8-0353/2017 - Sofia Sakorafa) (Abstimmung)
- 8.11. Abkommen EU/Algerien über wissenschaftliche und technologische Zusammenarbeit: Beteiligung Algeriens an der Partnerschaft für Forschung und Innovation im Mittelmeerraum (PRIMA) (A8-0354/2017 - Sofia Sakorafa) (Abstimmung)
- 8.12. Abkommen EU/Jordanien über wissenschaftliche und technologische Zusammenarbeit: Beteiligung Jordaniens an der Partnerschaft für Forschung und Innovation im Mittelmeerraum (PRIMA) (A8-0355/2017 - Sofia Sakorafa) (Abstimmung)
- 8.13. Beitritt Chiles, Islands und der Bahamas zum Haager Übereinkommen von 1980 über die zivilrechtlichen Aspekte internationaler Kindesentführung (A8-0364/2017 - Angel Dzhambazki) (Abstimmung)
- 8.14. Beitritt Panamas, Uruguays, Kolumbiens und El Salvadors zum Haager Übereinkommen von 1980 über die zivilrechtlichen Aspekte internationaler Kindesentführung (A8-0362/2017 - Angel Dzhambazki) (Abstimmung)
- 8.15. Beitritt San Marinos zum Haager Übereinkommen von 1980 über die zivilrechtlichen Aspekte internationaler Kindesentführung (A8-0360/2017 - Angel Dzhambazki) (Abstimmung)
- 8.16. Beitritt Georgiens und Südafrikas zum Haager Übereinkommen von 1980 über die zivilrechtlichen Aspekte internationaler Kindesentführung (A8-0361/2017 - Angel Dzhambazki) (Abstimmung)
- 8.17. Übergangsregelungen zur Verringerung der Auswirkungen der Einführung des IFRS 9 (A8-0255/2017 - Peter Simon) (Abstimmung)
- 8.18. Instrument, das zu Stabilität und Frieden beiträgt (A8-0261/2017 - Arnaud Danjean) (Abstimmung)
- 8.19. Rang unbesicherter Schuldtitel in der Insolvenzrangfolge (A8-0302/2017 - Gunnar Hökmark) (Abstimmung)
- 8.20. Mehrwertsteuerliche Pflichten für die Erbringung von Dienstleistungen und für Fernverkäufe von Gegenständen (A8-0307/2017 - Cătălin Sorin Ivan) (Abstimmung)

8.21. Zusammenarbeit der Verwaltungsbehörden und Betrugsbekämpfung auf dem Gebiet der Mehrwertsteuer (A8-0306/2017 - Luděk Niedermayer) (Abstimmung)

8.22. Lage im Jemen (RC-B8-0649/2017, B8-0649/2017, B8-0650/2017, B8-0651/2017, B8-0652/2017, B8-0653/2017, B8-0654/2017, B8-0655/2017, B8-0656/2017) (Abstimmung)

— *Avant le vote sur le considérant I:*

Tunne Kelam (PPE). – Madam President, it is about updating the report according to the latest developments. The text runs: ‘ports of Hodeidah and Saleef, as well as the airport of Sanaa, are still subject to the blockade’. We have to add now: ‘but have been partially reopened’. It is a small, but positive, development four days ago, and I think this should be noted.

(L'amendement oral n'est pas retenu)

8.23. Umsetzung der Europäischen Strategie zugunsten von Menschen mit Behinderungen (A8-0339/2017 - Helga Stevens) (Abstimmung)

La Présidente. – Ceci clôt l'Heure des votes.

9. Stimmerklärungen

9.1. Haushaltsverfahren für 2018 (A8-0359/2017 - Siegfried Mureşan, Richard Ashworth)

Explications de vote orales

Bogdan Andrzej Zdrojewski (PPE). – Pani Przewodnicząca! Budżet programu „Erasmus+” został powiększony o 24 mln EUR, „Horyzont 2020” o 110 mln EUR. To cieszy, zwłaszcza że początkowa debata mogła doprowadzić do ograniczenia tego ważnego projektu. Natomiast to, co kluczowe – z mojego punktu widzenia – to zmniejszenie tych zobowiązań, które były bardzo dotkliwe wtedy, kiedy pozostawały nieopłacone. Zmniejszenie dysproporcji pomiędzy płatnościami a zobowiązaniami wydaje mi się najważniejszym sukcesem przy debacie o tym budżecie.

Petras Auštrevičius (ALDE). – Madam President, I do support the European Parliament and Council agreement on the General Budget of the European Union, as foreseen for 2018, and thus voted much in favour. As we see, EU commitments for 2018 will be around EUR 160.1 billion, whereas the factual payments are set up at EUR 144.7 billion. In addition, I fully approve the fact that the following year, more resources will be allocated towards enhancing growth, competitiveness and economic cohesion, with initiatives such as the Youth Employment Initiative, and strengthening other fields such as security. I especially support the allocation of an additional EUR 120 million for the Youth Employment Initiative, as well as (I highlight) an allocation of an additional EUR 3 million for strategic communication. I believe these, and other sections of the budget, more or less reflect the EU priorities for the next year.

Krisztina Morvai (NI). – Elnök Asszony! Szakadéknyi különbség van változatlanul az úgymond újonnan csatlakozott, volt kommunista vagy szocialista országok jövedelmi viszonyai, életszínvonala és a régi tagállamok jövedelme és életszínvonala között. Ennélfogva, ahogy azt nyilvánvalóan hivatalból az Európai Unió is észleli, folyamatos az átáramlás az alacsonyabb bérű, alacsonyabb jövedelmű és életszínvonalú országokból a magasabbakba. Én még mindig nem tudom, hogy mi volt az elképzelés, amikor a bővítési folyamat megkezdődött. Mindenesetre tény, hogy most a költségvetésekben évről évre prioritás kellene, hogy legyen, hogy minden lehetséges eszközzel ezt a szakadékot csökkentsék. Ehhez javasolnám, hogy legyen egy új biztosítható, egy európai uniós biztos, aki a kohézióért, konvergenciáért felelős, illetve hogy minden évben a költségvetésnek ez legyen kimondott prioritása, és legyen egy „impact assessment”, egy hatásvizsgálat a kohézió vonatkozásában a költségvetésben.

Jan Zahradil (ECR). – Já jsem nepodpořil v tomto hlasování tuto podobu rozpočtu, jakkoli tam došlo k určitým dílčím zlepšením, především v oblasti šetření finančními prostředky, pokud jde o administrativní náklady.

Bohužel ale struktura rozpočtu zůstává stále v zásadě stejná. Utrácí se mnoho peněz na nejrůznější *soft* projekty, jejichž dopad a jejichž význam je velice pochybný a nedochází ke změně priorit. My tady čelíme celé řadě problémů, se kterými si umíme těžko poradit, jako je např. ochrana vnějších hranic EU, ale přitom tady se stále vytváří struktura nejrůznějších organizací, projektů, aktivit a iniciativ, které sice polykají peníze, ale jejich výsledek, když se pak podíváme na konečnou bilanci, je poměrně žalostný. Pokud nedojde ke strukturální změně, já takovýto rozpočet podpořit nemohu.

Daniel Hannan (ECR). – Madam President, in the 19 years that I have been here, I have spent an awful lot of time in this Chamber voting on these budgetary items. The thing they all have in common is that it is always an increase. There is never a reduction. Now, I could rage about this from the point of view of the hard-pressed taxpayer, but to be honest, that is not going to be Britain's problem for much longer. Let me, instead, make the observation that these kinds of increases in budget represent a massive misallocation of resources. Every euro spent by EU institutions is a euro not being spent by somebody closer to the ground, with a better sense of what is the optimum way of using capital – and thus does productivity and competitiveness fall across the Union. What is our response? It is to allocate more money to boost competitiveness. Was it Mark Twain who said that if all you have is a hammer, pretty much everything starts to look like a nail? Is it not at least possible that our citizens might flourish if we taxed them less? As Oliver Cromwell once said, 'I beseech you, in the bowels of Christ, think it possible you may be mistaken'.

Jiří Payne (EFDD). – Lisabonská smlouva v čl. 5 odst. 3 říká, že EU by měla zastávat zásadu subsidiarity, tzn. že by se všechny věci měly řešit co nejbližší k lidem, co nejbližší k občanům, že by EU neměla dělat věci, které lze uspokojivě řešit na regionální, místní úrovni.

Překvapuje mě, že stále v rozpočtu máme položky, ze kterých se financují dotace na projekty, které jsou čistě místního významu. Jako třeba rozhledny v údolí, jako třeba cyklostezky, které vedou od nikud nikam, jako dokonce noční kluby nebo čapí hnízda. To jsou projekty, který mají celoevropský význam? Podle zásady subsidiarity by se měly tyto projekty řešit na regionální úrovni. Domnívám se, že EU v této věci porušuje svou vlastní Lisabonskou smlouvu a tato praxe by měla skončit.

Jiří Pospíšil (PPE). – Já jsem podpořil tento rozpočet, jsem rád, že došlo k politické dohodě na podobě rozpočtu. Vidím tam i některá pozitiva, jako je třeba více peněz do programu Erasmus+, více peněz na fungování Evropolu. Doufám, že tento rozpočet přispěje k lepší vnitřní bezpečnosti zemí EU a že nám pomůže řešit otázky migrace.

Andrejs Mamikins (S&D). – Madam President, I am not satisfied with the EU budget for 2018 because, on 17 November, President Juncker proclaimed the creation of the European Pillar of Social Rights. But proclamation without budget money is just empty words. We cannot see commitment with social content that would be connected with the proclaimed European social pillar in the next budget.

Of course, I voted in favour, but we have to stress that the European Union cannot be properly developed without real common social policy.

Seán Kelly (PPE). – A Uachtaráin, dar ndóigh vótáil mé i bhfabhar bhuiséad 2018, agus tá moladh mór ag dul do na Feisirí Muresan agus Ashworth as ucht an jab a rinne siad. Fáiltím freisin go bhfuil siad ag cur béim ar fhás geilleagrach agus ar jabanna a chruthú san Aontas, agus go háirithe go bhfuil trí chéad caoga milliún anois curtha ar fáil chun fostaíocht a chruthú do dhaoine óga, agus b'fhéidir níos mó más gá. Tá sé an-tábhachtach aire a thabhairt do na daoine óga.

Freisin, d'éirigh leis an bParlaimint an gearradh siar a bhí molta ag an gComhairle a chosc agus dá bharr sin táimid in ann airgead a thabhairt do thionscadail nua cosúil le Cosma, Horizon 2020, agus mar sin de. Sin éacht maith agus ag deireadh na dála teaspánann an jab seo go bhfuil cumhacht, croí agus crógacht ag an bParlaimint.

Stanislav Polčák (PPE). – Já jsem podpořil tento návrh politické dohody, které si velmi cením, zejména na poli Rady, protože EU je skutečně akceschopná, myslím, že to dokazuje. Svět je plný výzev, hrozeb, kterým čelíme, a jsem rád, že i na tyto výzvy rozpočet reaguje, zejména v kapitole bezpečnosti občanských práv. Podle mého názoru je důležité zachovat akční EU a tento návrh rozpočtu pro rok 2018 tomu odpovídá.

Já jsem také rád, že se podařilo zachovat podíl pro politiku soudržnosti, pro kohézní politiku, protože toto je politika, která pomáhá odstraňovat rozdíly, a byla-li by umenšena, tak právě nebudou prostředky na rozvoj těch více zaostalých regionů. Jsem rád tudíž, že i tento podíl zůstal zachován. Oceňuji i položku, která byla navýšena pro zaměstnanost mladých v rámci programu Erasmus.

9.2. Instrument, das zu Stabilität und Frieden beiträgt (A8-0261/2017 - Arnaud Danjean)

Explications de vote orales

Krisztina Morvai (NI). – A minap láttuk Macron elnök urat, amint egy afrikai egyetemen tartott előadást és konzultációt a diákokkal, illetve az oktatókkal. Panaszkodtak a diákok arra, hogy rettenetes állapotok vannak, az egyetemen nem működik a légkondicionáló. Ezt követően néhány perccel a rektor felpattant, és elhagyta valamiért az üléstermet. Macron trefás megjegyzést tett: „Bizonyára elszaladt a rektor úr megcsinálni a légkondicionálót.”

A világsajtó természetesen azonnal rasszizmust kiáltott, holott a vicc keretében felvetett probléma nagyon is valós: hogyan oszlik meg a felelősség a fejlődő országokért maguk fejlődő országok és Európa között? És egy még delikátabb kérdés: az Európai Unión belül hogy oszlik meg a terhek igazságos viselése a volt gyarmattartók és például Magyarország, meg más olyan országok között, akik nem profitáltak a gyarmatok kizsákmányolásából, nem gazdagodtak meg ezeknek az országoknak a nyomorúságából.

Bogdan Andrzej Zdrojewski (PPE). – Z jednej strony należy się cieszyć: mamy wreszcie instrument, instrument stabilności i bezpieczeństwa, czyli swoiste połączenie problematyki rozwoju i właśnie bezpieczeństwa. Ale zwróć uwagę na to, że strategia powstała w 2003 r. Instrument uchwalamy w 2017 r. Zwracam na to uwagę dlatego, że od czasu do czasu dojście do instrumentu, do prawidłowego działania czegoś, co jest zapisane w określonych dokumentach bazowych, wymaga wiele czasu, wielkiego wysiłku – według mojej oceny przede wszystkim marnotrawstwa czasu. Jeżeli chodzi o problematykę bezpieczeństwa, wiemy, dlaczego ona stała się tak ważna. Obserwujemy zjawiska związane z terroryzmem, nielegalnym przekraczaniem granic, z różnymi aktami dewastacji poczucia pokoju, poczucia bezpieczeństwa w Europie. Warto, aby nad takimi instrumentami pracować od razu wtedy, kiedy powstaje strategia. W innym wypadku będziemy naprawdę słabsi.

Michaela Šojdrová (PPE). – Ráda bych přednesla zdůvodnění, proč jsem hlasovala pro změnu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje nástroj přispívající ke stabilitě a míru.

Podle stávajícího nařízení jsou financovány aktivity, které skutečně pomáhají v místech konfliktů a problémů. Jako příklad mohu uvést projekty řešící uprchlickou krizi. Nedávno jsem navštívila Turecko, kde jsou integrováni syrští uprchlíci, a mohu říci, že toto úsilí se daří. Jsem tedy ráda, že z evropského fondu je přispíváno i prostřednictvím tohoto nástroje.

Novela nařízení, kterou podporuji, tedy přináší podstatnou změnu, a to možnost financovat bezpečnostní aparát třetích zemí. Vzhledem k bezpečnostním hrozbám, kterým čelíme nejen v sousedství EU, je to jistě více než žádoucí.

Jan Zahradil (ECR). – Já jsem obvykle velmi skeptický k nejrůznějším externím aktivitám EU. Často se za tím skrývají buďto přehnané ambice samotných evropských orgánů, nebo některých velkých evropských hráčů skrývajících se za evropskou rétoriku, kteří se snaží multiplikovat svůj vliv na světové politické scéně.

Toto ale považuji za světlou výjimku, a proto jsem tento nástroj v hlasování podpořil. Skutečně, pokud má externí aktivita EU mít nějaký význam, musí se zaměřit na podporování a udržování stability, míru a klidu zejména v našem bezprostředním sousedství a tento nástroj k tomu jednoznačně směřuje.

Budeme zcela nepochybně potřebovat lepší zpětnou vazbu, lepší kontrolu toho, jak ty vynaložené prostředky byly použity, ale v zásadě jde o dobrou myšlenku. Proto jsem ji mohl s klidným svědomím podpořit.

Jiří Pospíšil (PPE). – Já jsem tento návrh také podpořil. Jsem přesvědčen, že dlouhodobý boj proti migraci a geopolitickým hrozbách vůči Evropě můžeme vyhrát nebo snad snížit riziko pouze v případě, že budeme aktivní v zemích, kde tato potenciální rizika vznikají. Ať již potenciální ohniska migrace nebo potenciální ohniska pouhých občanských válek.

Naše aktivity ve třetích státech, zvláště v bezprostředním okolí Evropy, kde ty hrozby jsou pro občana největší, musí být. Je dobře, že jsme dnes přijali další nástroj, jak být aktivní v zemích, odkud můžou do budoucna hrozit geopolitická a bezpečnostní rizika vůči Evropě.

Takže jsem podpořil tu možnost podporovat vojenské složky ve třetích partnerských zemích. Bylo zde včera zdůrazněno, že to není nákup zbraní nebo nástrojů, které by bezprostředně ohrožovaly životy a zdraví.

Andrejs Mamikins (S&D). – Madam President, security is an important element of stable development, and this proposal is to allow EU budgetary support and strengthen the capacity of military actors in Chad, in Mali and the Central African Republic and so on in order to contribute to the achievement of peaceful societies and sustainable development.

Security is a very sensitive area. It is very connected with the internal and external conflicts that could happen in a concrete country, and we must observe the main principle: do not do harm. To be successful, this pilot project should be properly restricted, transparent, controlled by the European Parliament and not financed from Development Cooperation Instrument money. This is our political group's principle position, and of course I personally voted in favour.

Seán Kelly (PPE). – A Uachtaráin, Dar ndóigh vótáil mé i bhfabhar na tuarascála so mar is dóigh liom go dtabharfaidh sé cumas níos mó don Aontas síocháin a thabhairt do thriú tíortha.

The Instrument contributing to Stability and Peace was established in 2014 to support the European Union's foreign policies. It contributes funding for crisis response, conflict prevention, peace-building and to address global threats. The Instrument therefore plays an important role in EU foreign and development policy. The amending Regulation introduces provisions to enhance the capacity-building of military aids in partner countries with EU funds in order to achieve peaceful and sustainable development of societies in concerned countries.

I welcome the objectives of the proposal, which are to improve the capacity of partner countries to prevent and manage crises, to improve the effectiveness of EU development actions by working with all security actors, and to contribute to ensuring the respect for the rule of law.

Stanislav Polčák (PPE). – Já jsem tuto zprávu podpořil, protože změna nařízení, kterou tato zpráva přináší, tak si myslím, že je velmi podstatná a je nutno ji podpořit.

Podle mého názoru zvýšit efektivitu našich vnějších zastoupení, vnějších misí, našich zájmů, které máme právě v našem bezprostředním okolí, to je nesmírně podstatné. Pokud se jedná o poradenské služby nám, administrativní aparát právě např. v těchto třetích zemích, tak to jsou myslím služby, které bychom měli dávno již podporovat. Jestli chceme snížit bezpečnostní rizika a hrozby, tak je třeba působit v těch zemích, kde především vznikají.

Pokud tyto prostředky nejsou používány – ten název se jmenuje Nástroj na přispívání ke stabilitě a míru –, přímo na nákup zbraní, tak podle mého názoru je nutné alespoň používat tyto prostředky právě na poradenství, na bezpečnost, na administrativní služby.

9.3. Lage im Jemen (RC-B8-0649/2017, B8-0649/2017, B8-0650/2017, B8-0651/2017, B8-0652/2017, B8-0653/2017, B8-0654/2017, B8-0655/2017, B8-0656/2017)

Explications de vote orales

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL). – Señora presidenta, hemos votado justamente a favor de este informe porque creemos que es fundamental condenar la coalición dirigida por Arabia Saudí, respaldada por Estados Unidos y compuesta por Emiratos Árabes, Baréin, Kuwait, Jordania, Marruecos, Sudán... que es la principal causa y causante de las muertes de civiles en Yemen.

Muchos de estos civiles han sido asesinados por medio de drones, en operaciones apoyadas directa o indirectamente por miembros de la Unión Europea —y hay que decirlo aquí, justamente en esta sala— como Reino Unido, Italia y Alemania. Otros son asesinados con armas vendidas por diecisiete Estados miembros, a pesar de las llamadas al embargo de venta de armas a quienes toman parte en este conflicto; armas del Estado español, del Reino Unido y de Francia, que han aumentado justamente su suministro.

Llamamos a un bloqueo efectivo y a no vender armas a Arabia Saudí, a la suspensión inmediata del suministro indirecto y directo y a prohibir el uso de drones en asesinatos selectivos extrajudiciales. No podemos ser cómplices de esto, y por eso hemos votado justamente a favor de este informe.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL). – Señora presidenta, hoy, una nueva votación en el Parlamento Europeo condenando la situación en Yemen. Mañana, un nuevo envío de armas a Arabia Saudí desde países europeos. Hoy, un nuevo llamamiento del Parlamento Europeo exigiendo el embargo de armas aprobado en el Congreso hace años. Mañana, nuevas armas y nuevas bombas de fabricación europea cayendo sobre población civil en Yemen.

Así es. Este es el impacto de las armas europeas. Este es el caso que hacen a las exigencias de este Parlamento aquellos que se llenan la boca llamándose europeístas o proeuropeos. Los Estados miembros siguen exportando armas para matar, armas para grupos radicales que la misma Arabia Saudí financia. La semana pasada, precisamente en el Parlamento vasco, tanto PNV como PSE decían que el embargo de armas es competencia de la Unión Europea. Y hoy aquí apoyan exigir a los Estados miembros que no vendan armas. ¡Vaya mareo! ¡Vaya forma de marear la perdiz para, al final, no hacer nada! Al menos el Partido Popular, en un ataque de sinceridad, ni siquiera ha pedido el embargo en su propia Resolución.

Jan Zahradil (ECR). – Já jsem se zdržel při tomto hlasování a hned vysvětlím proč. Protože ta rezoluce není vyvážená. My se v ní zabýváme regionem, který plodí mnoho nestability a rizik, která ať přímo nebo nepřímo ovlivňují situaci i v Evropě. Všichni víme, že v tom region působí v zásadě 4 mocnosti. Je to Turecko, je to Írán, je to Saúdská Arábie a také Egypt, kteří mají mezi sebou vytvořenou určitou rovnováhu a jedna z těchto mocností, to je Írán, teď usiluje o regionální hegemonii.

Určitě není v zájmu EU vytvářet situaci, kdy jedna z těchto mocností bude regionálním hegemonem, protože to poruší rovnováhu v této oblasti a vytvoří to nová rizika pro Evropu. Já jsem přesvědčen, že tato rezoluce právě v tomto smyslu tu rovnováhu narušuje. Myslím, že bychom měli tu rovnováhu naopak podporovat, a proto jsem pro tuto rezoluci hlasovat nemohl. Zdržel jsem se hlasování.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, όπως ανέφερα και στη χθεσινή μου ομιλία, αυτή τη στιγμή μια τεράστια ανθρωπιστική κρίση εξελίσσεται στην Υεμένη, με ευθύνη της Σαουδικής Αραβίας, η οποία έχει επιβάλει ναυτικό αποκλεισμό, έχει αποκλείσει και από αέρος την Υεμένη, βομβαρδίζει αθώους και έχουμε θύματα αμάχους. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει τεράστια ευθύνη. Πρέπει να σταματήσει η πώληση πολεμικού υλικού στη Σαουδική Αραβία. Αυτό ισχύει για όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ισχύει και για την Ελλάδα, η οποία με μία επονεϊδιστη συμφωνία προχωρεί στην πώληση πολεμικών υλικών στη Σαουδική Αραβία. Πρέπει, λοιπόν, η Ελλάδα να ακυρώσει τη συμφωνία πώλησης πολεμικού υλικού στη Σαουδική Αραβία, πρέπει να επιβληθεί εμπάργκο και να μην υπάρχει δυνατότητα εξαγωγής όπλων στη Σαουδική Αραβία και, ταυτόχρονα, όσοι ευθύνονται γι' αυτή την ανθρωπιστική κρίση και διαπράττουν και ποινικά αδικήματα να βρεθούν ενώπιον του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου.

Ангел Джамбазки (ECR). – Госпожо председател, ситуацията в Йемен е достатъчно сложна, а резолюцията, която беше гласувана тук, не само че не изследва всички аспекти на тази ситуация – напротив, тя е и доста едностранчива. В нея липсват коментари, свързани с радикалния ислям в неговата салафитска, сунитска и шиитска форма. В района има достатъчно сили, които са намесени в тези сражения. Освен Саудитска Арабия, там е и Иран, там е и Египет, там, разбира се, е и Турция.

Бяхме свидетели на няколко срещи в последните дни, които променят изначално равновесието в тази част на света. Затова подобна резолюция, ако ние желаем тя да има своя ефект, трябва да изследва всички тези въпроси, да заклеими категорично салафитския тероризъм, който е изнасян от този район към Европа, и да постави на първо място тези въпроси.

Затова гласувах „въздържал се“. Благодаря за вниманието.

Andrejs Mamikins (S&D). – Madam President, Saudi Arabia hates their opponents in Yemen; we know the situation, and now the European position is rather strange. On the one hand, Europe is horrified by the humanitarian situation in Yemen, and on the other hand, some European countries sell weapons to Saudi Arabia.

This is unacceptable, and I am really happy that today we had a majority of Members who voted in favour of embargo. This is really very important. Dear colleagues, we should choose to adhere to our European values and principles or to extract a commercial interest from this war, and we cannot combine these. Of course, I voted in favour of this report and resolution.

Seán Kelly (PPE). – Madam President, I strongly support this motion for resolution on the troubling situation in Yemen. Political negotiations are an important step towards stability in the region. While on the surface, instability in Yemen may seem like a sectarian conflict, the reality is that conflict is deeply rooted in feelings of inequality and poverty, which have worsened the deep divides in Yemeni society. The political environment is framed by the power struggle between the Houthi movement religious group and the al-Hadi Government. The situation is having dire consequences on the Yemeni people, and we must not ignore this.

Between a desperate security and economic situation, which includes widespread corruption and severe food and water shortages, the Yemeni citizens are at breaking point. I believe that a mutually-acceptable political solution can resolve the current tensions, and we in the European Parliament and the European Union must do our utmost to resolve the issues quickly and effectively to avoid a civil war.

9.4. Umsetzung der Europäischen Strategie zugunsten von Menschen mit Behinderungen (A8-0339/2017 - Helga Stevens)

Explications de vote orales

Alex Mayer (S&D). – Madam President, I welcome this report on the implementation of the European Disability Strategy. It rightly highlights one of the core principles of the UN's Convention on the Rights of Persons with Disabilities: the right to access transportation. Campaigners in my constituency from Bedfordshire Rail Access Network are dismayed that stations in Luton, Leagrave, Flitwick, Biggleswade and Harlington do not have step-free access for disabled people. Ironically, while all train carriages will have to be made accessible by 1 January 2020, there are not any plans to make four of the five Bedfordshire stations accessible. How exactly will a disabled Biggleswade passenger benefit from the accessible trains if they can't get onto the platform?

The Department for Transport has stated that, for every GBP 1 spent on access improvements, GBP 2.90 is returned in economic benefits. It is the right thing to do and makes economic sense, too. So let's do it.

Krisztina Morvai (NI). – Aligha van az emberi jogoknak olyan területe, ahol akkora a fejlődés, akkora áttörés következett volna be az elmúlt évtizedekben, mint a fogyatékos vagy fogyatékkal élő emberek jogainak a területe. Gondoljunk csak bele, hogy mik voltak az esélyei a teljes életre mondjuk egy siketen született gyermeknek 30 évvel ezelőtt, és milyen esélyei vannak most arra, hogy emberi méltóságban és színvonalasan éljen. Gondoljunk arra, hogy például ezt a jelentést is hallássérült és tolmácsolással a munkáját tökéletesen ellátó képviselőtársunk adta a kezünkbe.

Amiben viszont nem vagyok biztos, hogy ugyanolyan esélyei vannak-e egy fogyatékkal született vagy fogyatékoságot elszenvedő embernek a régi tagállamokban, vagyis Nyugat-Európában és a régi vasfüggöny másik oldalán. Minden egyes ilyen szakpolitikánál meg kellene nézni, hogy mennyiben valósul meg a kohézió, a konvergencia. Erős a gyanúm, hogy az anyagi lehetőségeket tekintve sokkal rosszabb a helyzet változatlanul az úgymond új tagállamokban, még ha szakemberei gyógypedagógiában, gyógytornában stb. nemzetközi híreik is.

Bogdan Andrzej Zdrojewski (PPE). – W przyszłym tygodniu prowadzę wysłuchanie w sprawie dostępu do kultury. Zwrócę w nim uwagę na to, że dostęp do kultury i uczestnictwo w niej nie są blokowane przede wszystkim ograniczeniami finansowymi. One są także ważne, ale nie najważniejsze. Pierwszą przeszkodą są braki w edukacji. Ale przy tej debacie, o której dziś mówimy, warto zwrócić uwagę na drugą rzecz. Otóż musimy pamiętać, że co szósta osoba w Europie powyżej piętnastego roku życia posiada taki czy inny defekt sprawności. Z powodu tego defektu dostęp do kultury jest niestety bardzo często ograniczony.

Chcę zwrócić także uwagę na problem starzejącego się społeczeństwa. Te starsze osoby, także ze względów fizycznych, od czasu do czasu nie mają dostępu do wielu instytucji, wielu atrakcji oferowanych właśnie w świecie kultury. Wszyscy wiemy, jak ważna jest dla nas kultura. Ważne jest zatem, aby te wszystkie blokady po prostu starać się znosić.

Michaela Šojdrová (PPE). – Zpráva o provádění evropské strategie pro pomoc osobám se zdravotním postižením získala velkou podporu napříč politickým spektrem. Tato zpráva je skutečně komplexní a já osobně považuji za zásadní otázky vzdělávání a zaměstnanosti. Toto je to, co umožňuje integraci zdravotně postižených osob do pracovního procesu a do života plnohodnotně.

Proto podporuji zejména ta opatření, která se týkají vzdělávání a zaměstnanosti, jako je např. přístupnost programu Erasmus + tak, aby se mohli zapojit studenti i mládež i se zdravotním postižením více, než je tomu doteď. Vítám také to, že zpráva vyzývá Komisi k přijetí některých opatření, jako např. přístupnost veřejných prostor. Domnívám se však, že tato opatření by měla zůstat dobrovolná.

Přestože tedy byly přijaty některé návrhy, se kterými nesouhlasím, hlasovala jsem pro zprávu, protože tím chci vyjádřit velké ocenění a úctu svým kolegům, kteří bojují za zlepšení podmínek pro zdravotně postižené.

Jiří Pospíšil (PPE). – Já jsem podpořil tuto zprávu, protože považuji za důležité, že chceme zlepšovat životní standard lidí se zdravotním postižením. Já jsem velmi rád, že evropská politika je v této oblasti velmi důsledná, vedle ochrany lidských práv, vedle dalších našich projektů v oblasti ekologie. Jsem rád, že i ochrana postižených osob, ale hlavně jejich plnohodnotný život je důležitým evropským politickým tématem.

Budu velmi rád, když se některé dobré části této zprávy, konkrétní věci, jak zlepšit přístup těchto lidí ke vzdělání, k práci, lepší přístupnost v dopravních prostředcích, když tyto věci nezůstanou pouze na papíře a když se podaří leccos z toho prosadit do praxe. Bude to asi spíše na konkrétních národních politikách, na konkrétních zemích, aby z této zprávy alespoň část věcí byla implementována a uvedena do praxe.

Νότης Μαρίας (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, η ευρωπαϊκή στρατηγική για τη στήριξη των αναπήρων πρέπει να τεθεί άμεσα σε εφαρμογή, διότι μόνον έτσι είναι δυνατή η πραγματική στήριξη των ατόμων με ειδικές ανάγκες, όσον αφορά την υγεία, την κοινωνική προστασία και την εκπαίδευση. Νομίζω ότι οι πρωτοβουλίες που λαμβάνονται είναι σημαντικές. Όλα αυτά όμως είναι πολυτέλεια για την Ελλάδα, διότι εκεί η Τρόικα και οι μνημονιακές κυβερνήσεις έχουν πετάξει κυριολεκτικά στον κοινωνικό Καιάδα όλους τους αναπήρους. Έχουν μειώσει τις παροχές για τους ίδιους τους αναπήρους και έχουν μειώσει τα επιδόματα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Το αναπηρικό κίνημα στην Ελλάδα διαμαρτύρεται. Μάλιστα, τον Αύγουστο έστειλε και επιστολή διαμαρτυρίας στον πρωθυπουργό, τον κ. Τσίπρα, αλλά -με τις διαδικασίες που θα ξεκινήσουν από το 2018- στην πράξη, δυστυχώς, θα μειωθούν οι όποιες παροχές υπάρχουν για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Ντροπή!

10. Berichtigungen des Stimmverhaltens und beabsichtigtes Stimmverhalten: siehe Protokoll

11. Beschlüsse über bestimmte Dokumente: siehe Protokoll

12. Mittelübertragungen: siehe Protokoll

13. Vorlage von Dokumenten: siehe Protokoll

14. Übermittlung der in dieser Sitzung angenommenen Texte: siehe Protokoll

15. Zeitpunkt der nächsten Sitzungen: siehe Protokoll

16. Schluss der Sitzung

(La séance est levée à 12h43)

17. Unterbrechung der Sitzungsperiode

La Présidente. – Je déclare interrompue la session du Parlement européen.

Legende der verwendeten Zeichen

*	Konsultationsverfahren
***	Zustimmungsverfahren
***I	Ordentliches Gesetzgebungsverfahren, erste Lesung
***II	Ordentliches Gesetzgebungsverfahren, zweite Lesung
***III	Ordentliches Gesetzgebungsverfahren, dritte Lesung

(Das angegebene Verfahren entspricht der von der Kommission vorgeschlagenen Rechtsgrundlage.)

Abkürzungen der Ausschüsse

AFET	Ausschuss für auswärtige Angelegenheiten
DEVE	Entwicklungsausschuss
INTA	Ausschuss für internationalen Handel
BUDG	Haushaltsausschuss
CONT	Haushaltskontrollausschuss
ECON	Ausschuss für Wirtschaft und Währung
EMPL	Ausschuss für Beschäftigung und soziale Angelegenheiten
ENVI	Ausschuss für Umweltfragen, öffentliche Gesundheit und Lebensmittelsicherheit
ITRE	Ausschuss für Industrie, Forschung und Energie
IMCO	Ausschuss für Binnenmarkt und Verbraucherschutz
TRAN	Ausschuss für Verkehr und Fremdenverkehr
REGI	Ausschuss für regionale Entwicklung
AGRI	Ausschuss für Landwirtschaft und ländliche Entwicklung
PECH	Fischereiausschuss
CULT	Ausschuss für Kultur und Bildung
JURI	Rechtsausschuss
LIBE	Ausschuss für bürgerliche Freiheiten, Justiz und Inneres
AFCO	Ausschuss für konstitutionelle Fragen
FEMM	Ausschuss für die Rechte der Frau und die Gleichstellung der Geschlechter
PETI	Petitionsausschuss
DROI	Unterausschuss Menschenrechte
SEDE	Unterausschuss Sicherheit und Verteidigung

Abkürzungen der Fraktionen

PPE	Fraktion der Europäischen Volkspartei (Christdemokraten)
S&D	Fraktion der Progressiven Allianz der Sozialdemokraten im Europäischen Parlament
ECR	Fraktion der Europäischen Konservativen und Reformer
ALDE	Fraktion der Allianz der Liberalen und Demokraten für Europa
GUE/NGL	Konföderale Fraktion der Vereinigten Europäischen Linken/Nordische Grüne Linke
Vers/ALE	Fraktion der Grünen/Freie Europäische Allianz
EFDD	Fraktion Europa der Freiheit und der direkten Demokratie
ENF	Fraktion Europa der Nationen und der Freiheit
NI	Fraktionslos